

พระคัมภีร์มาตรฐาน คำพิพากษา

พระธรรม
๑.๒ เปโตร

คู่มือการวิจัยคำพิพากษา

พระคริสตธรรมศึกษา

พระธรรมเปโตร

ฉบับ 1, 2

คู่มือครูวิวารศึกษา

จัดพิมพ์และจำหน่ายโดย
กองคริสเตียนบรรณศาสตร์
201 ซอยศึกษาวิทยา ถนนสาทรเหนือ
พระนคร

คำนำ

คู่มือครูวิวารศึกษาพระธรรมเปโตรฉบับนี้ ผู้เรียบเรียงได้พึงเล็งถึงความต้องการในชีวิตประจำวันของอนุชนเป็นหลัก บทเรียนทุกบทจึงพยายามจัดให้เหมาะสมกับความคิด ความรู้ ความเข้าใจ และวัยของอนุชน นอกจากนั้นยังเหมาะสมสำหรับคนทุกรุ่นทุกวัยอีกด้วย ผู้ศึกษาสามารถนำสิ่งต่าง ๆ ในบทเรียนไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันของตนได้

สำหรับครูผู้ใช้คู่มือเล่มนี้ อยากจะขอแนะนำว่า ท่านไม่จำเป็นต้องสอนตามบทเรียน หรือคำอธิบายทุกอย่างที่ให้ไว้เสมอไป จงใช้หนังสือเล่มนี้เป็นเพียงส่วนประกอบหรือที่ปรึกษาเท่านั้น ทางที่ดีที่สุด ครูควรศึกษาข้อพระธรรมที่จะสอนโดยตนเองเสียก่อน (ก่อนที่จะอ่านจากคู่มือ) เพราะท่านอาจได้ความคิดและคำสอนที่ดี โดยการคล้อยใจของพระวิญญูณบริสุทธฺ์ ซึ่งเหมาะสมยิ่งกว่าที่ให้ไว้ในคู่มือครูก็ได้

ขอพระเจ้าทรงอวยพรแก่ทุกท่านที่ใช้คู่มือเล่มนี้

สารบัญ

บทเรียนที่ 1 มีค่ายิ่งกว่าทองคำ	5
บทเรียนที่ 2 ชีวิตที่บริสุทธิ์	9
บทเรียนที่ 3 ความเจริญเติบโตของคริสเตียน	12
บทเรียนที่ 4 คริสเตียนกับสังคม	15
บทเรียนที่ 5 วิธีชนะจิตใจคนอื่น	18
บทเรียนที่ 6 วิธีชนะจิตใจของตัวเอง	21
บทเรียนที่ 7 ความทุกข์ลำบาก	25
บทเรียนที่ 8 การแนะนำตักเตือน	29
บทเรียนที่ 9 คำสัญญาอันประเสริฐ	33
บทเรียนที่ 10 คำพยากรณ์ที่เชื่อถือได้	37
บทเรียนที่ 11 ผู้พยากรณ์เท็จคือใคร	40
บทเรียนที่ 12 การเลือกผู้นำ	44
บทเรียนที่ 13 เมื่อพระเยซูคริสต์เจ้าเสด็จกลับมา	48

บทเรียนที่ 1 มีค่ายิ่งกว่าทองคำ

1 เปโตร.1:1-12

คำนำ ผู้แต่งพระธรรมเปโตรคือเปโตรอัครสาวกของพระเยซูคริสต์ แท้จริงเปโตรเป็นเพียงชาวประมงธรรมดา ไม่มีความรู้พิเศษทางอักษรศาสตร์หรือการประพันธ์เลย เป็นเหตุสุดวิสัยสำหรับเปโตรเองที่จะเขียนพระธรรมเปโตรนี้ได้ แต่ได้กล่าวไว้ในพระธรรม 2 ทิโมธี.3:16 ว่าพระคริสตธรรมคัมภีร์ทุกตอน พระเจ้าทรงเป็นผู้คลุใจให้เขียนขึ้น ฉะนั้นการที่เปโตรเขียนพระธรรมฉบับนี้ได้ จึงมิได้อาศัยความสามารถของตัวเอง แต่อาศัยสติปัญญาซึ่งพระเจ้าประทานให้ ดังที่อาจารย์เปาโลกล่าวว่า “ข้าพเจ้าทำทุกสิ่งได้โดยพระเยซูคริสต์ (ฟิลิปปี.4:13) เปโตรอาศัยพระเจ้า ดังนั้นท่านจึงสามารถกระทำในสิ่งที่ตัวเองกระทำไม่ได้

ครึ่งหลังของศตวรรษที่หนึ่งแห่งคริสตศักราช คือประมาณ ค.ศ.62 เป็นต้นมาได้เกิดการแตกแยกระหว่างศาสนายิวกับศาสนาคริสต์ การข่มเหงรังแกคริสเตียนได้เริ่มขึ้นและรุนแรงขึ้นตามลำดับ จนกระทั่ง ค.ศ.64 กษัตริย์เนโรทรงเป็นผู้นำในการข่มเหงรังแกคริสเตียน คริสเตียนถูกใส่ร้ายป้ายสีอย่างไม่เป็นธรรมที่สุด เช่นครั้งหนึ่งเกิดไฟไหม้ในกรุงโรม กษัตริย์เนโรทรงสั่งให้จับพวกคริสเตียนมา กล่าวหาว่าพวกคริสเตียนก่อการร้าย เป็นพวกบ่อนทำลาย เป็นผู้วางเพลิง แล้วลงโทษอย่างไม่เป็นธรรม ทั้ง ๆ ที่คริสเตียนเหล่านั้นเป็นผู้บริสุทธิ์

ขณะนั้นเปโตรอยู่ที่กรุงบาบิโลน (1 เปโตร.5:13) ได้ทราบข่าวการข่มเหงของคริสเตียน จึงได้เขียนจดหมายมายังคริสเตียนทุกคน ให้ความหวัง ให้กำลังใจ และให้คำปลอบโยนแก่คนเหล่านั้น ด้วยพระคำของพระเจ้า เพื่อให้เขาทุกคนมีความอดทน กล้าหาญต่อการทดลองต่าง ๆ ซึ่งกำลังเผชิญอยู่

1,2 เปโตรได้เขียนจดหมายมายังคนเหล่านั้น “ซึ่งพระเจ้าทรงเลือกไว้” ในพระคัมภีร์ เมื่อพูดถึง “คนซึ่งพระเจ้าทรงเลือกไว้” ก็หมายถึง “ชนชาติอิสราเอล” แต่ในสมัยพระคริสตธรรมใหม่ คริสเตียนทุกคนได้ชื่อว่าเป็นผู้ที่พระเจ้าทรงเลือกไว้ (1 เปโตร. 2:9,20) คือได้รับการไถ่โดยพระโลหิตของพระเยซูคริสต์ ให้พ้นจากการเป็นทาสของมาร เข้าเป็นบุตรของพระเจ้า

แท้จริงมนุษย์เป็นคนบาป ไม่สามารถเข้าใจความรักของพระเจ้าได้ แต่พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงดลใจมนุษย์ให้เข้าใจ และถ่อมตัวลงรับความรักจากพระองค์ เมื่อมนุษย์เชื่อและต้อนรับพระองค์ พระโลหิตของพระเยซูคริสต์ก็ชำระจิตใจ ให้ชาวสะอาดบริสุทธิ์และให้มีสิทธิเป็นบุตรของพระองค์ (ดู ยอห์น.1:12) คนเหล่านี้แหละที่พระเจ้าทรงเลือกไว้ ไม่เพียงแต่คริสเตียนสมัยโน้นเท่านั้น แต่หมายถึงค

ริสเดียนทุกคนในสมัยนี้ด้วย ผู้ที่พระเจ้าทรงเลือกไว้แล้ว พระองค์ทรงปรารถนาให้บนอบเชื่อฟังพระ
คำรัสของพระองค์และผู้ที่เชื่อฟังพระองค์ พระองค์ทรงอวยพระพรและประทานสันติสุขให้แก่เขา

3, 4 การที่พระเจ้าทรงเลือกมนุษย์คนหนึ่งคนใดนั้น มิใช่เป็นเพราะคนนั้นดีพิเศษ ในสายพระ
เนตรของพระองค์ มนุษย์ทุกคนเป็นคนบาป ขาดการถวายเกียรติยศแก่พระองค์ (โรม.3:23) แต่เป็น
เพราะพระมหากษัตริย์คุณของพระเจ้าทั้งสิ้น เหตุฉะนั้นเราจึงต้องสรรเสริญ ขอบพระคุณพระองค์
สำหรับพระคุณและความรักอันใหญ่หลวงนี้

คนที่ได้รับชีวิตใหม่หรือบังเกิดใหม่แล้วในองค์พระเยซูคริสต์ จะได้รับของประทานจากพระ
เจ้าดังต่อไปนี้

ก. ความหวัง มนุษย์ทุกคนมีชีวิตอยู่ด้วยความหวัง การที่นักเรียนพยายามศึกษาหาความรู้ การที่
พ่อค้าแม่ค้าสู้ทนความลำบากทุกอย่าง การที่ชาวนาตากแดดกรำฝนในนา ก็เพื่อความหวังในอนาคต แต่
ผู้ใดเล่าที่บันดาลให้ความหวังของเราสำเร็จได้ พ่อค้านับจำนวนไม่ถ้วนที่หวังความร่ำรวย ต้องการเป็น
เศรษฐีแต่กลับล้มจมขาดทุนย่อยยับ หนุ่มสาวมากมายหวังความสุขในชีวิต แต่กลับพบแต่เรื่องยุ่งยาก
ลำบากใจ ความหวังที่เราได้จากมนุษย์นั้นเชื่อถือไม่ได้เสมอไป อาจเปลี่ยนแปลงสูญหายไปง่าย โดยเหตุ
นี้จึงมีคำกล่าวที่ว่า “อย่าหวังให้มากนัก หวังมาก ผิดหวังมาก” ถ้ามองดูชีวิตในแง่นี้ ท่านจะรู้สึกชีวิตไร้
จุดหมายหมาย ท่านจะไม่มี ความมั่นคงความแน่ใจในอนาคต ทำให้ท่านเป็นห่วงกังวลตลอดเวลา แต่พระ
คริสตธรรมคัมภีร์บอกว่า “พระเยซูคริสต์ทรงประทานความหวังให้” และพระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระเจ้า
ผู้ทรงพระชนม์อยู่ ไม่ใช่พระซึ่งไร้ชีวิต ไร้ความรู้สึก พระองค์ทรงประกอบด้วยฤทธานุภาพอันใหญ่ยิ่ง
พระองค์จึงสามารถประทานความหวังแก่เราได้ หากความหวังของท่านตั้งอยู่บนรากฐานแห่งความเชื่อ
ในพระเยซูคริสต์ พระองค์ก็จะทรงช่วยให้ความหวังของท่านสำเร็จ

ข. มรดกซึ่งไม่รู้เปื่อยเน่า ทรัพย์สินต่าง ๆ ซึ่งท่านมีอยู่ในปัจจุบันนี้ จะเป็นเงินทอง บ้าน ที่ดิน
วิชาความรู้ ของมีค่าสิ่งใดก็ตาม วันหนึ่งสิ่งเหล่านี้จะไร้ค่าและสูญหายไป เพราะเมื่อท่านจากโลกนี้ไป
แล้วท่านไม่อาจนำไปได้แม้แต่สิ่งเดียว ท่านเกิดมาสองมือเปล่า ๆ ท่านก็จะจากไปอย่างสองมือเปล่า ๆ
เช่นกัน แต่คนที่กลับใจบังเกิดใหม่ และสัตย์ซื่อต่อพระเจ้า พระองค์จะประทานมรดกซึ่งไม่รู้เน่าเปื่อย
ปราศจากมลทินให้ พระองค์ตรัสว่า คนที่รักพระเจ้า สัตย์ซื่อต่อพระองค์ จะได้ครอบครองร่วมกับ
พระองค์ด้วย (วิวรณ์.5:10; 2 ทิโมธี 2:12) พระบิดาบนสวรรค์ของเราเป็นผู้ร่ำรวยที่สุด พิกพจักรวาล
ดวงดาวทุกดวง สิ่งที่มีชีวิต ทรัพย์สินทุกอย่างในโลก เป็นของพระองค์ทั้งสิ้น และวันหนึ่งพระองค์จะ
ประทานให้แก่เรา ฉะนั้นเราจึงไม่ควรอิจฉาริษยาเศรษฐีในโลกนี้ ไม่โลภในทรัพย์สินของคนอื่น ไม่รู้สึก
น้อยใจหรือเสียใจที่มีได้เป็นเศรษฐีในโลกปัจจุบันนี้ เพราะเรามีมรดกที่ดีที่สุด มีค่าที่สุดในเมืองสวรรค์
แล้ว

5, 6 ค. ความสุขความยินดี มนุษย์ทุกคน ไม่ว่าชาติใด ภาษาใด ย่อมต้องการความสุข ความยินดี เช่นเดียวกันทั้งสิ้น โดยเหตุนี้ ทุกคนจึงพยายามศึกษาหาความรู้พยายามทำงานหาเงิน เพื่อบำรุงบำเรอความสุขให้แก่ตัวเอง แต่จากความจริงและประสบการณ์ที่ทุกคนประสบมา ทำให้เราทราบว่า ความรู้ ทรัพย์สินเงินทอง และเกียรติยศชื่อเสียง ไม่อาจให้ความสุขอย่างแท้จริงแก่มนุษย์ได้ ทั้งนี้ก็เพราะสิ่ง ทั้งหมดเหล่านี้ ไม่สามารถกำจัดความบาปให้หมดสิ้นไปได้ ความบาปได้นำความทุกข์มาสู่มนุษย์ (ดู โรม.3:13-17; สุภาษิต.23:29,30) เราจะมีสุขได้ก็ต่อเมื่อความบาปถูกกำจัดออกจากจิตใจของเรา แล้วพระเยซูคริสต์เท่านั้นที่สามารถชำระล้างบาปของเรา พระองค์ทรงสามารถประทานความสุขความ ยินดีอย่างแท้จริงให้แก่ทุกคน ไม่ว่าท่านจะเป็นคนยากจน ไร้ความรู้ และอยู่ในสิ่งแวดล้อมชนิดใดก็ตาม หากท่านได้รับความรอด โดยรับพระเยซูคริสต์เข้ามาในจิตใจของท่าน ท่านก็จะมีสุขยินดี (ยอห์น.14:27;16:33)

ของประทานทั้งสามประการที่กล่าวมานี้ ย่อมมีค่ามากกว่าเพชรนิลจินดา หรือทรัพย์สินเงินทองใด ๆ ในโลก ท่านยังต้องการอะไรอีกเล่า หากท่านมีความสุข ความหวังและมรดกอันล้ำค่าที่ไม่มีวันสูญหาย หรือตกทอดไปเป็นของคนอื่นเช่นนี้แล้ว

7 มีบางคนเข้าใจว่า เมื่อได้รับความรอดแล้ว เขาจะไม่พบความทุกข์ลำบากหรืออุปสรรคใด ๆ ในชีวิตอีกเลย นั่นเป็นการเข้าใจที่ผิด เพราะพระเยซูคริสต์ตรัสว่า “ในโลกลูกท่านทั้งหลายมีความทุกข์” แต่เราจะมีความสุขท่ามกลางความทุกข์นั้นโดยพระองค์ (ยอห์น.16:33) ความทุกข์อาจเกิดขึ้นได้หลายทาง เช่นเกิดจากโรคภัยไข้เจ็บ การประพฤติชั่ว การพลัดจากคนที่ตนรักเป็นต้น ความทุกข์เหล่านี้มีทั้ง โทษและประโยชน์กล่าวคือ ความทุกข์ทำลายความสุขของจิตใจ และพลอยทำลายสุขภาพของร่างกายด้วย แต่ความทุกข์ก็ให้บทเรียนแก่เราได้หลายอย่าง คนที่เคยผ่านความทุกข์ลำบากมา ย่อมมีความอดทน ความพากเพียร และเข้าใจชีวิตมนุษย์ดีกว่าคนที่ไม่เคยผ่านความทุกข์ลำบากมาก่อน

มีความทุกข์ชนิดหนึ่งที่มีค่ามากสำหรับคริสเตียนทุกคน คือความทุกข์ที่เกิดจากการทดลอง “การทดลองเชื่อของท่าน ประเสริฐยิ่งกว่าทองคำ” เมื่อท่านได้รับความรอดแล้ว สิ่งที่ท่านไม่อาจหลีกเลี่ยงได้คือ การทดลอง

เหตุที่การทดลองมีค่ามากกว่าทองคำก็เพราะ

- ก. สามารถเตือนสติท่านให้ระลึกถึงพระเจ้า (ตัวอย่างเช่น “บุตรน้อย” ลูกา.15:14-20)
- ข. สามารถทำให้เราทราบว่า ผู้ใดมีใจสัตย์ซื่อต่อพระเจ้า (ตัวอย่างเรื่องโยเซฟ)
- ค. ช่วยให้เราเป็นคริสเตียนเข้มแข็ง (ลูกา.22:31,32)
- ง. นำสง่าราศีและเกียรติยศมาสู่พระเจ้า (ตัวอย่างเรื่องลาซาโรคืนชีพ)
- จ. ทำให้เราได้รับสง่าราศีในเมืองสวรรค์ (2 โครินธ์.4:17, 18; โรม.8:18)

นอกจากนั้นการทดลองยังให้ประโยชน์แก่ชีวิตฝ่ายวิญญาณจิตอีกมากมาย เช่นทำให้เรามีความอดทน ทำให้ชีวิตฝ่ายวิญญาณจิตเจริญเติบโต ทำให้ความเชื่อดีขึ้น ทำให้รู้จักพระเจ้าดียิ่งขึ้น ให้มีความหวังในการเสด็จกลับมาของพระองค์มากขึ้น เป็นต้น สิ่งเหล่านี้เราไม่อาจซื้อได้ด้วยทองคำ หรือแลกเปลี่ยนด้วยของมีค่าใด ๆ ในโลก นอกจากท่านต้องประสบด้วยตัวของท่านเองในเมื่อถูกทดลองเท่านั้น

บทเรียนที่ 2 ชีวิตที่บริสุทธิ์

1 เปโตร.1:13-25

หากท่านต้องการเดินทางไปต่างประเทศ เช่นประเทศญี่ปุ่น พม่า อินเดีย หรืออเมริกาเป็นต้น ท่านต้องไปที่สถานทูตเพื่อทำหนังสือเดินทางไปต่างประเทศ เพราะเมื่อไปถึงประเทศนั้น ๆ แล้ว รัฐบาลของเขาจะขอหลักฐานสำคัญจากเรา หากเรามีหลักฐานยืนยันว่า เราเป็นคนไทยถูกต้องตามกฎหมาย เราก็จะได้รับอนุญาตให้เข้าไปในประเทศเขาได้ เมื่อท่านจะเข้าไปในแผ่นดินสวรรค์ ท่านก็ต้องมีหลักฐานยืนยันว่า ท่านมีสิทธิที่จะเข้าไปในแผ่นดินนั้นเช่นกัน ท่านทราบไหมว่า หลักฐานนั้นคืออะไร หลักฐานนั้นก็คือ “ความบริสุทธิ์” นั่นเอง (ดู กาลาเทีย.5:21; วิวรรณ์.22:15; เอเฟซัส.5:5)

15-17 เหตุที่พระเจ้าทรงประสงค์ให้เราเป็นคนบริสุทธิ์ ก็เพราะว่า พระองค์ทรงเป็นผู้บริสุทธิ์ คนที่ไม่บริสุทธิ์จะเข้าเฝ้าพระองค์ไม่ได้ และพระองค์ไม่ทรงฟังคำอธิษฐานของผู้ไม่บริสุทธิ์ (ยอห์น. 9:31) เมื่ออาดัมและเอวายังไม่กระทำความบาป พระเจ้าเสด็จมาสนทนากับเขาทุกวัน แต่เมื่อเขาหลงทำบาปแล้ว โดยเชื่อคำของมาร พระเจ้าก็ไม่อาจมาสนทนากับเขาเหมือนเดิมได้ พระเจ้ายังทรงมีพระประสงค์ให้เราบริสุทธิ์ เพราะว่าแผ่นดินของพระองค์เป็นสถานที่บริสุทธิ์ คนที่เต็มไปด้วยความผิดบาป สกปรก โสมม ย่อมไม่สมควรที่จะเข้าไปอยู่ในแผ่นดินของพระองค์ เปรียบดังหมูซึ่งนอนอยู่ในโคลนตมที่สกปรกส่งกลิ่นเหม็น เราจะไม่ให้เข้าไปในบ้านของเรา และพระเจ้าประสงค์ที่จะให้เราเป็นคนบริสุทธิ์ก็เพราะ พระองค์ทรงเลือกเราเป็นบุตรของพระองค์ เราจึงต้องมีความบริสุทธิ์เหมาะสมกับตำแหน่งอันสูงที่พระองค์ประทานให้นี้ เพื่อถวายเกียรติยศแก่พระองค์ แม้เราเองอาจไม่ทราบว่า คริสเตียนตำแหน่งสูงเพียงใด แต่สายตาชาวโลก เขามองคริสเตียนในตำแหน่งที่สูง เพราะเมื่อคนที่ไม่ใช่คริสเตียนทำบาป คนทั่วไปมักไม่ค่อยสนใจนัก แต่ถ้าคริสเตียนทำบาป เช่นสูบบุหรี่ เต้นรำ เมาเหล้า ลักขโมย ทะเลาะวิวาทกัน คำติฉินนินทาจากคนภายนอกจะเกิดขึ้นทันที นี่ย่อมเป็นหลักฐานยืนยันว่า คริสเตียนได้รับการยกย่องให้อยู่ในตำแหน่ง ที่สูงกว่าคนทั่วไปโดยปริยาย หากคริสเตียนถูกติฉินนินทา พระนามของพระเจ้าย่อมพลอยต่างพร้อยไปด้วย แต่ถ้าหากคริสเตียนประพฤติในทางบริสุทธิ์ พระเจ้าก็จะได้รับเกียรติยศเช่นกัน

18-21 แม้พระเจ้าทรงเกลียดความบาปมากมายเพียงใดก็ตาม แต่พระองค์ก็ยังทรงรักคนบาปทุกคน เมื่ออาดัมและเอวาทำบาป พระเจ้าทรงเสียพระทัยมาก เพราะความบาปได้กลายเป็นเครื่องกีดขวางไม่ให้มนุษย์ติดต่อกับพระองค์ พระองค์ทรงวางโครงการไว้ที่จะช่วยให้มนุษย์คืนดีกับพระองค์ โดยให้มนุษย์ฆ่าลูกแกะที่บริสุทธิ์ ถวายเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปของตน ในสมัยก่อนหากคนใดรู้สึกผิดว่า ตนกระทำความ

ผิดต่อพระเจ้าหรือต่อมนุษย์ เขาเพียงแต่เอาลูกแกะถวายเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปต่อพระเจ้าเท่านั้น พระเจ้าก็จะทรงอภัยโทษแก่เขา เพราะลูกแกะนั้นได้เสด็จถึงพระเยซูคริสต์พระบุตรของพระองค์ ซึ่งพระองค์จะประทานเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปที่ถาวรแก่ชาวโลก เมื่อพระเจ้าทรงเห็นเลือดของลูกแกะที่บริสุทธิ์ซึ่งถูกฆ่า พระองค์ก็ทรงระลึกถึงพระบุตรของพระองค์ ที่จะต้องสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน เพื่อไถ่โทษความผิดบาปของมนุษย์ ก่อนที่พระเยซูคริสต์จะทรงประสูติ มนุษย์จึงฆ่าลูกแกะเป็นเครื่องไถ่บาป แต่เมื่อพระองค์เสด็จลงมา และได้สิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปที่ถาวรของมนุษย์แล้ว มนุษย์ก็ไม่ต้องฆ่าลูกแกะถวายเป็นเครื่องบูชาอีกต่อไป หากท่านรู้สึกว่าคุณเป็นคนบาป ท่านเพียงแต่สารภาพความผิดบาปของท่านต่อพระองค์ กลับใจใหม่ ต้อนรับพระเยซูคริสต์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของท่าน พระองค์ก็ทรงโปรดยกความผิดบาปของท่าน ชำระให้ท่านเป็นผู้บริสุทธิ์ (โรม.10:9,10; ยอห์น.1:9) แล้วท่านก็จะสามารถติดต่อกับพระองค์ มีหุ้นส่วนในแผ่นดินของพระองค์

ในชีวิตประจำวันของคริสเตียน เราอาจมีความบกพร่องและพลาดพลั้ง ในบางสิ่งบางอย่าง ทำให้การอธิษฐานของเราไม่ได้ผล จนคุณประหนึ่งว่าพระเจ้าไม่ทรงฟังคำอธิษฐานของเรา หากเป็นเช่นนั้น ก็จงสำรวจตัวเอง หากว่ามีความบาปใด ๆ ที่ขัดขวางการอธิษฐานของท่าน จงทูลขอให้พระเจ้าชำระล้างเสีย ให้ท่านเป็นผู้บริสุทธิ์ดั้งเดิมเพื่อคำอธิษฐานและคำทูลขอของท่านจะเป็นที่พอพระทัยพระเจ้า

ผู้ที่ได้รับการไถ่โดยพระโลหิตอันมีค่าของพระเยซูคริสต์แล้ว จะต้องรักษาความบริสุทธิ์นั้นตลอดไป ผู้ที่บริสุทธิ์ย่อมมีคุณลักษณะสำคัญดังต่อไปนี้ (ขอให้ครูอ่านข้อ 14)

ก. **“จงดำรงเป็นบุตรที่เชื่อฟัง”** คนที่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์แล้ว โดยพระโลหิตของพระเยซูคริสต์ ย่อมเป็นผู้ที่เชื่อฟังปฏิบัติตามคำสั่งของพระเจ้าทุกอย่าง การเชื่อฟังบางครั้งไม่ใช่สิ่งที่กระทำกันได้ง่ายนัก เช่นพระเจ้าสั่งให้อับราฮามถวายบุตรที่รักแก่พระองค์ ซึ่งเป็นคำสั่งที่ยากที่สุดสำหรับเราที่จะปฏิบัติตาม แต่อับราฮามเชื่อฟังพระเจ้า และได้ถวายบุตรของท่านแก่พระองค์ พระเจ้าก็ทรงอวยพรแก่ท่านมากมาย พระองค์อาจทรงต้องการให้เราดำเนินชีวิตอยู่ในฐานะที่ลำบาก ประสบการณ์ทดลองหลายอย่างเพื่อจะสั่งสอนเรา เรายินดีที่จะเชื่อฟังและรับการอบรมสั่งสอนจากพระองค์หรือเปล่า ผู้ที่เชื่อฟังพระเจ้า พระเจ้าย่อมทรงอวยพรเสมอ

หากเราเชื่อฟังพระองค์ เราจะไม่ทำบาป ไม่ทำในสิ่งที่น่าความเสื่อมเสียมาสู่พระนามของพระองค์ แต่บ่อยครั้งแทนที่เราจะเชื่อฟังพระเจ้า เรากลับเชื่อฟังฝ่ายเนื้อหนังเชื่อมาร เชื่อฟังคำยุแหย่ของเพื่อน เป็นเหตุทำให้จิตใจของเราเป็นมลทินไป ผู้ที่เชื่อฟังพระเจ้า ย่อมเชื่อฟังคำแนะนำสั่งสอนของบิดามารดา ครูบาอาจารย์ ผู้อาวุโส และคำตักเตือนที่ดีของเพื่อนด้วย

ข. **“ไม่ประพฤติตามใจปรารถนาเช่นแต่ก่อน”** ผู้ที่บริสุทธิ์โดยพระโลหิตของพระเยซูคริสต์ ย่อมมีชีวิตที่แตกต่างกับชีวิตเก่าของเขา และแตกต่างกับชาวโลกเขาได้รับการเปลี่ยนแปลงใหม่อย่าง

แท้จริง ความชั่วและความบาปต่าง ๆ ที่เคยทำมาก่อนบัดนี้ได้ละทิ้งจนหมดสิ้น และไม่ยากกระทำอีกต่อไป (ดู เอเฟซัส.4:22-32)

คนที่บริสุทธินั้นมิได้หมายความว่า เขาจะไม่มีข้อบกพร่อง หรือไม่กระทำผิดอีกเขาอาจจะกระทำผิดพลาดได้เช่นกัน แต่คนที่บริสุทธิต่างกับคนบาปตรงที่ว่า คนบริสุทธิตัวเองไม่มีความคิดที่จะทำบาป เมื่อเขาทำผิดไปแม้แต่น้อย เขาจะรู้สึกเสียใจทันที และรีบกลับใจใหม่สารภาพผิดต่อพระเจ้า

22, 23 ค. “มีใจรักพี่น้องด้วยความรักอันแท้” ผู้ที่จะรักคนอื่นด้วยใจอันแท้จริงได้ ต้องเป็นผู้ที่มีจิตใจบริสุทธิ์เท่านั้น โดยทั่วไป ความรักของมนุษย์ไม่ได้เกิดจากความรักอันแท้จริงภายในจิตใจเลย เป็นแต่เพียงความรู้สึกฉาบฉวยภายนอก การที่เขารักคนหนึ่งคนใด ก็เพราะคนนั้นสวย น่ารักน่าเอ็นดู สุภาพเรียบร้อย มีฐานะดี เฉลียวฉลาด หรือเหตุหนึ่งเหตุใด เพราะเหตุนี้ ความรักของมนุษย์จึงเปลี่ยนแปลงได้ง่าย ๆ แต่ความรักที่เกิดจากจิตใจที่บริสุทธิ์ เป็นความรักของพระเจ้า เขาจะรักคนอื่น เพราะความรักเป็นส่วนหนึ่งของนิสัยของเขา เขารักทุกคนไม่ว่าจะเป็นคนไม่น่ารักเพียงใดก็ตาม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เขาย่อมรักพี่น้องในพระคริสต์ ดังบัญญัติพี่น้องของตนเอง

24, 25 ผู้ที่บริสุทธแล้วในพระคริสต์ ย่อมอ่านพระวาจาของพระเจ้าเสมอ พระคำของพระเจ้าเปรียบเสมือนกระจกเงา ที่ส่องให้เขาเห็นข้อบกพร่องและความผิดบาปของตัวเองหากท่านไม่อ่านพระคำของพระเจ้า ท่านย่อมไม่ทราบว่ามีสิ่งใดบ้างที่เป็นน้ำพระทัยของพระเจ้า สิ่งใดบ้างที่พระเจ้าไม่ทรงพอพระทัย เนื่องจากคริสเตียนอาจพลาดพลั้งได้ง่าย จึงต้องอ่านพระคำของพระเจ้า เพื่อส่องดูความบกพร่องของตัวเอง (ดู ฮีบรู.4:12) ผู้ที่ปฏิบัติตามพระคำของพระเจ้า รักษาความบริสุทธิ์ ในชีวิตฝ่ายวิญญาณจิตเสมอย่อมได้รับบำเหน็จจากพระองค์ และจะมีความปีติยินดีอย่างเหลือล้น ในวันที่พระเยซูคริสต์เสด็จกลับมา

บทเรียนที่ 3 ความเจริญเติบโตของคริสเตียน

1 เปโตร.2:1-10

เมื่อบิดามารดาได้ให้กำเนิดท่านแล้ว สิ่งที่บิดามารดาต้องการเห็นจากท่านก็คือความเจริญเติบโตทั้งฝ่ายร่างกายและสติปัญญาของท่าน หากอายุของท่านเพิ่มขึ้นตามลำดับแต่ร่างกายของท่านไม่เจริญเติบโตเลย คือเมื่อกำเนิดออกมามีลักษณะเช่นใด สองสามปีผ่านไปก็คงเป็นเช่นนั้นหรือร่างกายของท่านเจริญเติบโต แต่สติปัญญาของท่านไม่เจริญเติบโตตามไปด้วย เช่นท่านมีอายุสิบสองปี แต่ความคิดความเห็น การกระทำของท่านทุกอย่างยังคงเหมือนเด็กอายุห้าหกขวบ บิดามารดาของท่านย่อมเสียใจ และเป็นห่วงมาก พระบิดาบนสวรรค์ของเราที่เช่นเดียวกัน เมื่อท่านได้รับชีวิตใหม่จากพระองค์แล้วพระองค์ทรงต้องการเห็นชีวิตฝ่ายวิญญาณจิตของท่านเจริญเติบโตขึ้นเป็นลำดับ หากชีวิตฝ่ายวิญญาณจิตของท่านไม่เจริญเติบโต ท่านยังมีความคิดการกระทำทุกอย่างเหมือนสมัยที่ท่านยังไม่กลับใจบังเกิดใหม่ พระเจ้าก็ทรงเศร้าพระทัยเป็นอันมากเช่นกัน

1-3 ถ้าท่านต้องการให้ชีวิตฝ่ายวิญญาณจิตของท่านเจริญเติบโต สิ่งแรกที่ท่านต้องปฏิบัติคือละทิ้งการชั่วร้ายทุกอย่างเสีย ความชั่วร้ายต่าง ๆ หรือนิสัยที่ไม่ดีต่าง ๆ ในชีวิตของท่าน เปรียบเสมือนเชื้อโรคที่ขัดขวางความเจริญเติบโตของร่างกาย เด็กบางคนกินจุ แต่รูปร่างซูบผอม ไม่เจริญเติบโตแข็งแรงตามที่ควร เมื่อบิดาพาไปให้นายแพทย์ตรวจ นายแพทย์จะบอกว่ามีพยาธิในท้อง พยาธิเหล่านี้ได้แย่งอาหารเสียหมด เด็กจึงไม่อ้วนท้วนแข็งแรง แม้จะรับประทานอาหารมากสักเท่าใดก็ตาม เมื่อนายแพทย์ได้ช่วยกำจัดพยาธิออกจากร่างกายแล้ว เด็กก็เริ่มแข็งแรงและเจริญเติบโตขึ้น หากท่านยังมีความชั่วร้ายอยู่ในจิตใจของท่าน ไม่ว่าจะท่านจะอ่านพระคัมภีร์ อธิษฐาน ฟังเทศนามากเพียงใด ชีวิตฝ่ายวิญญาณจิตของท่านก็จะไม่เจริญเติบโต เพราะความชั่วเหล่านั้นเปรียบเสมือนหนามซึ่งปกคลุมเมล็ดพืชเหล่านั้นอยู่ (อ่านคำอุปมาผู้หว่านพืช ลูกา.8:4-15)

ถ้าหากท่านรู้สึกว่าคุณเป็นคริสเตียนมานานแล้ว แต่ท่านไม่ได้เจริญเติบโตในพระคริสต์ ไม่มีความร้อนรน ไม่รักคนอื่นเหมือนรักตนเอง ไม่มีความอดทน และขาดคุณลักษณะอื่นอีกหลายอย่างซึ่งควรจะมี จงสำรวจตัวเองดูให้ดีว่ามีสิ่งหนึ่งสิ่งใดบกพร่องหรือยังมีความบาปอันใดที่ตกค้างอยู่ในจิตใจของท่านบ้าง เพราะความบาป “เล็กน้อย” นั้นสามารถขัดขวางความเจริญก้าวหน้าฝ่ายวิญญาณของท่านได้ ทำให้ท่านไม่ยอมอ่านพระคัมภีร์ ไม่ยอมอธิษฐาน ไม่ยอมไปโบสถ์ ความบาปอัน “เล็กน้อย” นั้นอาจเป็นความขี้เกียจ โมโหร้าย อิจฉาริษยา ฯลฯ จงกำจัดสิ่งเหล่านี้ออกจากจิตใจเสียให้หมดสิ้นโดยการสารภาพผิดต่อพระเจ้า เมื่อจิตใจของท่านบริสุทธิ์แล้ว ชีวิตฝ่ายวิญญาณจิตของท่านก็จะเริ่มเจริญเติบโต

ทุกคนคงตอบได้ว่า สิ่งที่จะช่วยให้ร่างกายเจริญเติบโต คืออาหาร เมื่อทารกคลอดจากครรภ์มารดาแล้ว มารดาก็ต้องป้อนน้ำนมให้ เป็นอาหารบำรุงเลี้ยงร่างกายเมื่อทารกได้รับอาหารบริบูรณ์ทารกก็โตวันโตคืน เพื่อความน่ารักน่าเอ็นดูขึ้นทุกวัน การเจริญเติบโตฝ่ายจิตวิญญาณของคริสเตียนก็ต้องการอาหารเช่นเดียวกัน อาหารที่กล่าวนี้ คือพระคำของพระเจ้า พระเยซูตรัสว่า “เราเป็นทิพย์อาหารแห่งชีวิต” (ดู ยอห์น.6:35) ถ้าท่านต้องการความเจริญเติบโตทางฝ่ายวิญญาณจิต ท่านต้องอ่านพระคำของพระเจ้าทุกวันพระคำของพระองค์จะช่วยให้คุณเข้าใจน้ำพระทัยของพระองค์ สอนให้ท่านประพฤติในทางที่ถูกต้อง ละเว้นจากสิ่งชั่วร้าย เตือนสติท่านเมื่อท่านคิดจะทำบาป ให้ความหวังและกำลังใจแก่ท่านในยามทุกข์ยากลำบาก และแนะนำทางเดินให้แก่ท่าน เมื่อท่านไม่ทราบว่าจะดำเนินชีวิตประการใดดี

ข้อแนะนำบางอย่าง ที่ท่านควรทราบเกี่ยวกับการอ่านพระคำของพระเจ้าคือ

หนึ่ง พระคริสตธรรมคัมภีร์ไม่ใช่หนังสือเรียงร้อย หรือตำราธรรมคาถาทั่ว ๆ ไป แต่เป็นพระวจนะของพระเจ้า จงอ่านด้วยใจเคารพเชื่อฟัง

สอง จงหาเวลาที่แน่นอนสำหรับอ่านพระคำของพระเจ้าทุกวัน เวลานั้น ควรจะเป็นเวลาที่เงียบสงบ ไม่มีสิ่งใดรบกวนท่าน อาจจะเป็นตอนเช้าหรือตอนกลางคืนก็ได้และถ้าท่านต้องการอ่านเพิ่มเติม นอกเหนือจากเวลาที่ท่านกำหนดไว้แล้วก็เป็นการดี

สาม ต้องสัตย์ซื่อต่อตัวเอง ในการอ่านพระคำของพระเจ้า ไม่ใช่อ่านเพราะผู้หนึ่งผู้ใดขอร้อง แต่อ่านเพื่อความเจริญฝ่ายวิญญาณจิตของตัวเอง ท่านสัตย์ซื่อต่ออาหารทั้งสามมื้อเช่นใด ท่านควรจะสัตย์ซื่อต่อการอ่านพระคำของพระเจ้าเช่นนั้น ร่างกายของท่านต้องการอาหารบำรุงร่างกายทุกวัน ชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณของท่านก็ต้องการอาหารบำรุงเลี้ยงทุกวันเช่นเดียวกัน

4.5 เมื่อทารกค่อยเจริญเติบโตขึ้นมาแล้ว เขาจะมีรูปร่างท่าทางเหมือนกับบิดาหรือมารดามากขึ้นตามลำดับ หากมีแขกมาเยี่ยมท่านที่บ้าน บางครั้งเขาอาจมาถามท่านว่า ท่านเป็นบุตรของบิดาของท่านใช่ไหม ทั้งนี้เพราะท่านมีใบหน้าหรือลักษณะท่าทางเหมือนบิดาของท่าน คริสเตียนที่เจริญเติบโตแล้วจะมีลักษณะเหมือนพระเยซูคริสต์ เมื่อชาวโลกปฏิเสธพระเยซูคริสต์ เขาจะปฏิเสธท่านด้วย เพราะท่านก็เหมือนพระเยซูคริสต์ ท่านมีชีวิตใหม่ซึ่งแตกต่างกับชีวิตของเขา ในทางตรงกันข้ามหากท่านกลับใจบังเกิดใหม่แล้ว แต่ท่านไม่มีชีวิตที่เหมือนพระเยซูมากยิ่งขึ้นทุกวัน ท่านไม่คิดไม่กระทำสิ่งที่พระองค์ต้องการให้กระทำ ย่อมแสดงว่า ชีวิตฝ่ายวิญญาณจิตของท่านไม่เจริญเติบโตเลย ท่านอาจยังไม่กลับใจใหม่อย่างแท้จริง หรือไม่ก็เป็นทารกที่น่าสงสาร เพราะ “เลี้ยงไม่โต” หากเป็นเช่นนั้นท่านจำเป็นต้องสำรวจตัวใหม่ บางทีอาจเป็นเนื่องจากท่านไม่รับประทานอาหารฝ่ายวิญญาณจิตอย่างสม่ำเสมอ หรือมี

เชื่อโรค (ความบาป) บางชนิดอยู่ในจิตใจของท่าน จงรีบแก้ไขปรับปรุงใหม่ เพื่อท่านจะเจริญเติบโต และเหมือนพระเยซูคริสต์ยิ่งขึ้นทุกวัน บุตรของพระเจ้าจะต้องเหมือนพระองค์ จะเหมือนอย่างอื่นไม่ได้

ขณะที่ท่านยังเป็นเด็กอยู่ ท่านไม่อาจจะช่วยงานของคุณพ่อคุณแม่ได้ แต่เมื่อท่านเจริญเติบโต ขึ้นมาแล้ว ท่านก็เป็นกำลังส่วนหนึ่งของครอบครัว ท่านอาจช่วยตักน้ำกวาดบ้านถูพื้น เป็นต้น คริสเตียนที่เจริญเติบโตแล้วก็กลายเป็นกำลังส่วนหนึ่งของคริสตจักรถ้าคริสตจักรเปรียบเสมือนบ้านซึ่งก่อ ด้วยหิน คริสเตียนทุกคนก็เป็นหินก้อนใดก้อนหนึ่งในบ้านนั้น ในคริสตจักรของเรามีหลายอย่างด้วยกัน ที่ต้องการความร่วมมือจากท่าน เช่นการจัดสถานที่ การเชิญคนอื่นมาโบสถ์ งานอนุชน งานประกาศ พระกิตติคุณ การช่วยอธิษฐาน การสอนรวีวารศึกษา เป็นต้น ถ้าท่านเป็นคริสเตียนที่เจริญเติบโตแล้ว ท่านย่อมมีความยินดี ช่วยเหลือคริสตจักร ช่วยให้คริสตจักรของพระเจ้าเจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น

คริสเตียนที่เจริญเติบโต นอกจากจะเหมือนพระเยซูคริสต์ยิ่งขึ้นทุกวัน และอยากช่วยงานของ พระเจ้าแล้ว เขายังเป็นปุโรหิตบริสุทธิ์ ปุโรหิตมีหน้าที่อธิษฐานเข้าเฝ้าพระเจ้าเสมอ การอธิษฐานเป็น งานสำคัญมากที่สุดของคริสเตียน มีผู้เปรียบการอธิษฐานเข้าเฝ้าพระเจ้าเหมือนลมหายใจเข้าออกของเรา เราอาจจะอดน้ำ อดอาหาร เป็นเวลาหลายวันได้แต่เราไม่อาจกลั้นลมหายใจเข้าออกของเราได้แม้แต่ ชั่วโมงเดียว คริสเตียนที่ต้องการความเจริญทางฝ่ายวิญญาณจิต จำเป็นต้องเอาใจใส่ในการอธิษฐาน อาจ กล่าวได้ว่า คริสเตียนที่ไม่อยากอธิษฐาน ไม่เพียงแต่เป็นคริสเตียนที่ยังไม่เจริญเติบโตเท่านั้น เขาอาจ เป็นคริสเตียนที่ตายแล้วทางฝ่ายวิญญาณจิตก็ได้

6-8 คริสเตียนที่เจริญเติบโต นอกจากจะเอาใจใส่ต่อการอธิษฐานแล้ว เขายังถวายจิตใจทุกอย่าง แก่พระเจ้าอีกด้วย ขอพระเจ้าทรงเป็นผู้บงการและเป็นผู้นำ ในชีวิตของเขาทุกอย่าง

9,10 สิ่งสำคัญอีกสองประการ ที่แสดงว่าท่านได้เจริญเติบโตแล้วในพระคริสต์ คือท่านมีชีวิต แตกต่างกับชาวโลก ในความคิดและการประพฤติ เพราะ “ท่านทั้งหลายเป็นตระกูลที่ทรงเลือกไว้” มี หลายสิ่งหลายอย่างที่ชาวโลกกระทำ แต่เรากระทำอย่างเขาไม่ได้ พระเจ้าได้ทรงชำระเราให้บริสุทธิ์แล้ว ฉะนั้นเราจึงต้องรักษาความบริสุทธิ์นั้นตลอดไป

บทเรียนที่ 4 คริสเตียนกับสังคม

1 เปโตร 2:11-25

ผู้ที่กลับใจบังเกิดใหม่แล้ว อาจประสบกับปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตคริสเตียนหลายอย่าง เพราะแม้เขาจะตัดขาดจากความบาป ความชั่วต่าง ๆ ในโลก แต่มิได้หมายความว่าเขาจะตัดขาดจากสังคม เขายังติดต่อกับเพื่อนฝูง ทั้งคริสเตียนและผู้ที่ไม่เป็นคริสเตียน เขายังต้องดำเนินชีวิตในขนบธรรมเนียมประเพณี ต้องเชื่อฟังอยู่ที่อยู่ในตำแหน่งสูงกว่าเขา ต้องปฏิบัติตามกฎหมายของบ้านเมือง บางครั้งท่านอาจจะรู้สึกลำบากในการตัดสินใจ เมื่อมีปัญหาเฉพาะหน้าเกิดขึ้น เช่นระหว่างกฎหมายกับพระเจ้า ท่านจะปฏิบัติตามผู้ใดดี ถ้าเพื่อนที่ท่านรักที่สุดชวนท่านไปเดินร้าน ท่านจะทำประการใด ถ้าท่านจำเป็นต้องอยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของมนุษย์ธรรมดา คนที่ท่านไม่ชอบ ท่านจะวางตัวอย่างไรหรือกล่าวอย่างสั้น ๆ ว่า ในฐานะที่เราเป็นคริสเตียน เราควรปฏิบัติตนในสังคมอย่างไร

11,12 เปโตรได้ให้คำแนะนำหลายอย่าง เกี่ยวกับการดำเนินชีวิตของคริสเตียนในสังคมมนุษย์ เปโตรได้กล่าวถึงทัศนคติของคริสเตียนที่มีต่อสังคมมนุษย์เป็นประการแรก ท่านกล่าวว่าโลกนี้เป็นที่อยู่ของเราเพียงชั่วคราว เราทุกคนเปรียบเหมือนแขกเมือง นักท่องเที่ยวเมื่อเราพูดถึงแขกเมือง หรือนักทัศนาจร เราทราบว่า คนที่เรากล่าวถึง ไม่ใช่คนที่อาศัยอยู่ในถิ่นฐานของเราตลอดกาล เมื่อเขามาทัศนาจร หรือมาประกอบธุรกิจเสร็จเรียบร้อยแล้วเขาก็กลับไปสู่บ้านเกิดเมืองนอนของเขา ชีวิตของคริสเตียนทุกคนก็เช่นกัน วันหนึ่งเราจะต้องจากโลกนี้ไป ผู้ที่กลับใจใหม่เชื่อพระเยซูเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดแล้ว จะกลับไปอยู่บ้านที่แท้จริงของเขา ซึ่งพระเจ้าทรงเตรียมไว้ในเมืองสวรรค์ เขาจะรับความสุขนิรันดร์ที่นั่น

สังคมซึ่งแต่ละคนอาศัยอยู่นั้น อาจจะไม่เหมือนกัน สภาพ ฐานะ ความเป็นอยู่ก็แตกต่างกันไป บางคนได้รับเกียรติยศ มีตำแหน่งสูง มีฐานะดี แต่บางคนยากจนลำบากถูกคนอื่นดูถูก ข่มเหง โดยเฉพาะอย่างยิ่งคริสเตียน เมื่อมีคริสเตียนจำนวนน้อยอาศัยอยู่ท่ามกลางผู้ที่ไม่ใช่คริสเตียนจำนวนมาก บางครั้งต้องขอพระเจ้าทรงช่วยให้มีความอดทนแต่เมื่อนึกได้ว่า สังคมที่ท่านอาศัยอยู่ ตลอดจนความสุขหรือความทุกข์ที่ได้รับนั้น เป็นแต่เพียง ของชั่วคราวเท่านั้น ไม่ยั่งยืนจริงเลย ท่านเป็นเพียงแขกเมือง วันหนึ่งจะจากสังคมไปอยู่ในอ้อมอกพระเจ้า ท่านก็มีกำลังใจที่จะดำเนินชีวิตต่อไปด้วยความสุข

ในเวลาสั้น ๆ ไม่กี่สิบปีนี้ พระเจ้าทรงต้องการให้คริสเตียนดำเนินชีวิต เป็นที่ถวายเกียรติยศแก่พระองค์ ไม่ใช่ทำตามความปรารถนาของเนื้อหนังอีกต่อไป (1 โครินธ์.10:21) เมื่อท่านสงสัยว่า สิ่งใดบ้างที่คริสเตียนไม่ควรทำ สิ่งใดบ้างที่คริสเตียนควรทำ เช่น คริสเตียนควรดื่มเหล้า สูบบุหรี่ ดู

ภาพยนตร์ อัจฉาธิยาได้หรือไม่ คำตอบที่ง่าย ๆ ก็คือหากว่าสิ่งนั้นเป็นการถวายเกียรติยศแก่พระเจ้า ไม่ทำให้พระนามของพระเจ้าต้องเสื่อมเสียไม่ขัดต่อมโนธรรมของตัวเอง ก็ทำได้ เปโตรได้ย้ำในข้อ 12 ว่า “จงให้การประพฤติดของท่านทั้งหลายเป็นที่น่านับถือท่ามกลางคนต่างประเทศ” เพื่อให้ผู้ที่ยังไม่ได้เชื่อพระเจ้าเห็นการกระทำของท่าน ทำให้เขาต้องชมเชยสรรเสริญ กลับใจใหม่ เชื่อพระเยซูคริสต์

13-17 คนที่ไม่ใช่คริสเตียนบางคนกล่าวว่า พวกคริสเตียนไม่รักชาติ ศาสนา ฯลฯ แท้จริงเป็นการเข้าใจผิด พระคริสต์ธรรมคัมภีร์สอนว่า “ท่านทั้งหลายจงยอมฟังการบังคับบัญชาที่มนุษย์ตั้งไว้ทุกอย่าง” จะเป็นกฎหมายบ้านเมืองก็ดี จะเป็นกฎต่าง ๆ ที่เจ้าหน้าที่ในท้องถิ่นของท่านตั้งขึ้นก็ดี จะเป็นกฎของสมาคม โรงเรียนก็ดี คริสเตียนทุกคนมีหน้าที่ที่จะเชื่อฟังกฎเหล่านั้น และคริสเตียนยังต้องการพเชื่อฟัง “พระมหากษัตริย์” “ผู้มีอำนาจ” “เจ้าเมือง” (ผู้ปกครองประเทศหรือข้าราชการต่าง ๆ) ด้วย และคริสเตียนจะต้องให้เกียรติแก่คนทั้งปวง ไม่ว่าจะเป็นคนศาสนาใด หรือชนชั้นใด คริสเตียนต้องให้เกียรติแก่เขาเสมอ

สำหรับคริสเตียนอาจมีข้อยุ่งยากบางประการ เกี่ยวกับการเชื่อฟังผู้มีอำนาจและปฏิบัติตามกฎหมายและกฎต่าง ๆ เพราะเมื่อเราเป็นคริสเตียนแล้ว เราไม่เพียงแต่คำนึงถึงการปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดีถูกต้องตามกฎหมายของประเทศเท่านั้น แต่ยังต้องคำนึงถึงพระเจ้าด้วย ในสมัยของเปโตร ได้มีคำสั่งจากผู้มีอำนาจของประเทศ ไม่ให้คริสเตียนร่วมกันมัสการพระเยซูคริสต์ ผู้ที่ไม่เชื่อฟังถือว่าผิดกฎหมาย ในกรณีเช่นนี้ เป็นการยากสำหรับเราที่จะปฏิบัติตามพระคำของพระเจ้าที่ว่า “จงยอมฟังการบังคับบัญชาที่มนุษย์ตั้งไว้ทุกอย่าง” แต่คริสเตียนในสมัยนั้นก็ปฏิบัติตามแล้ว โดยการยอมฟังคำสั่งบัญชาของผู้มีอำนาจยอมถูกจับ ถูกเมียนตี ถูกประหารชีวิต โดยมีได้ชัดเจนหรือต่อสู้

ข้อความที่ท่านต้องสนใจและเข้าใจในที่นี้ ก็คือ เป็นความจริงที่พระคริสต์ธรรมคัมภีร์สอนว่า ต้องยอมฟังการบังคับบัญชาที่มนุษย์ตั้งไว้ทุกอย่าง แต่มีข้อแม้ว่า การเชื่อฟังนั้นต้องทำ “เพราะเห็นแก่องค์พระผู้เป็นเจ้า” การที่เราปฏิบัติตาม มิใช่เพื่อเห็นแก่ตัวเองเพื่อตัวเองจะไม่ถูกหัวเราะเยาะ ไม่ต้องรับความลำบาก ไม่ต้องได้รับความเดือดร้อน มิใช่เพื่อเห็นแก่คนหนึ่งคนใด มิใช่เพื่อเห็นแก่เงิน ตำแหน่งชื่อเสียง แต่เพื่อ “เห็นแก่พระเจ้า”

ดาเนียลในพระคัมภีร์เดิม เป็นตัวอย่างที่ดีในเรื่องนี้ สมัยของดาเนียล ผู้ที่อำนาจในประเทศไทย ได้ออกคำสั่งห้ามคริสเตียนทุกคนมัสการพระเจ้า ถ้าใครฝ่าฝืนจะถูกลงโทษประหารชีวิต ดาเนียลไม่ปฏิบัติตาม ท่านยังนมัสการพระเจ้าเช่นเดิม จึงถูกจับไปลงโทษดาเนียลมิได้ฝ่าฝืนหรือต่อสู้ ท่านยอมให้จับโดยดี เพื่อเห็นแก่พระเจ้า ท่านทราบว่า การกระทำของท่านเป็นที่ชอบพระทัยพระเจ้าแล้ว แม้มันจะคิดว่าคุณกระทำผิด ท่านก็ยินดีรับความผิดนั้นเพื่อเห็นแก่พระเจ้า ดาเนียลทำทุกอย่างเพื่อเห็นแก่พระเจ้า

เจ้า พระเจ้าจึงทรงช่วยท่านทุกอย่างเช่นเดียวกัน เมื่อถูกจับโยนลงในถ้ำสิงโต สิงโตเหล่านั้นไม่ได้ทำอันตรายแก่ดาเนียลเลย ถ้าท่านเห็นแก่พระเจ้า พระเจ้าก็จะทรงช่วยเหลือท่าน

คริสเตียนทุกคนควรจะขอบพระคุณพระเจ้า และขอบพระคุณรัฐบาลที่ได้ให้อิสระเสรีในทางศาสนา ไม่เหมือนกับประเทศอื่นหลายประเทศในปัจจุบัน ที่รัฐบาลเหล่านั้นได้จำกัดสิทธิในการนับถือศาสนา ทำให้คริสเตียนเป็นจำนวนมาก ไม่สามารถนมัสการพระเจ้าได้อย่างเสรีเช่นพวกเรา ฉะนั้นจงใช้เสรีภาพที่เราได้รับนี้ ให้เป็นประโยชน์ต่อพระราชกิจของพระเจ้ายิ่งที่สุดเท่าที่จะทำได้ ทำให้พระราชกิจของพระองค์เจริญก้าวหน้ายิ่ง ๆ ขึ้นไปให้พระกิตติคุณของพระเจ้าแผ่กระจายไปทั่วทุกหนแห่ง ก่อนที่พระเยซูคริสต์เจ้าจะเสด็จกลับมา หรือก่อนที่ประตูแห่งความรอดจะปิดลง

18-25 พระเจ้าไม่เพียงแต่สั่ง ให้คริสเตียนเคารพเชื่อฟังกฎหมายและผู้มีอำนาจเท่านั้นพระองค์ยังทรงสั่งให้เราเคารพเชื่อฟัง คนที่อาวุโสกว่าเรา คนที่มีตำแหน่งสูงกว่าเราและนายจ้างของเราอีกด้วย (ข้อ 18) โดยทั่วไป คนที่เรายอมเคารพเชื่อฟังนั้น มักเป็นคนที่เรารัก และการที่เรารักเขา อาจเพราะเขาเป็นคนยุติธรรม เป็นคนใจดี เป็นคนที่มีความหมายเป็นพิเศษ เป็นคนที่เข้าใจคนอื่น ๆ ฯลฯ นี่คือนายจ้างหรือหัวหน้าคนงานในมโนภาพของเรา แต่ถ้าท่านต้องประกอบอาชีพโดยการรับจ้าง ท่านก็จะเข้าใจดีว่านายจ้างทุกคนไม่ใช่เป็นคนมีใจโอบอ้อมอารี นายจ้างบางคนเป็นคนหยิ่งอวดตัว เจ้าเล่ห์ คดในข้ออ้าง กระดุก โดยปกติแล้วสัญญาอนุญาตของท่านจะเตือนท่านอยู่เสมอว่า อย่าร่วมงานกับนายจ้างแบบนี้เลย แต่บางครั้งท่านอาจเผชิญกับนายจ้างชนิดนี้เข้าโดยไม่รู้ตัว ขณะที่ท่านกำลังเผชิญอยู่ ท่านควรจะทำประการใดดี พระคริสตธรรมคัมภีร์บอกไว้ว่า “จงฟังคำของนายด้วยใจเกรงกลัวทุกอย่าง ไม่ใช่หมายถึงเป็นคนใจดีใจอ่อนเท่านั้น แต่ทั้งนายที่เป็นคนทุจริตด้วย” หมายความว่า นายจ้างของเราจะเป็นคนอย่างไรก็ตาม จงปฏิบัติเขาด้วยความอดทน จงให้ความเคารพเชื่อฟังแก่เขา แต่อย่างไรก็ตามท่านควรจะยึดคติพจน์สำหรับคริสเตียนเป็นหลัก คือไม่ว่าจะทำอะไรก็ตาม จงนึกถึงพระเจ้าเป็นที่หนึ่ง คนอื่นเป็นที่สอง และตัวเองเป็นที่สาม

บทเรียนที่ 5 วิธีชนะจิตใจคนอื่น

1 เปโตร บทที่ 3

อาทิตย์ที่แล้ว เราได้เรียนถึงทรศนะของคริสเตียนต่อสังคม ประเทศชาติพระมหากษัตริย์ ผู้ปกครองประเทศ และผู้มีอำนาจ มีสิทธิตำแหน่งสูงกว่าเรา อาทิตย์นี้เราจะศึกษาในวงแคบเข้ามาอีก เล็กน้อย จากสังคมภายนอกมาสู่ครอบครัวและชีวิตประจำวันของท่าน

1-7 แม้ท่านอาจยังไม่ได้แต่งงาน แต่ทรศนะของคริสเตียนเกี่ยวกับสามีภรรยา ก็เป็นสิ่งที่ น่าสนใจสำหรับท่าน เพราะท่านไม่เพียงแต่ศึกษาไว้เป็นความรู้รอบตัวของตนเอง ท่านอาจนำไป แนะนำสั่งสอนผู้อื่น ในเวลาที่ต้องการได้

การแต่งงานเป็นสิ่งที่พระเจ้าพอพระทัย เมื่อพระเจ้าได้สร้างอาดัมและเอวามาแล้ว พระองค์ก็ ทรงดำริ ให้ทั้งสองแต่งงานกัน (ดู ปฐมกาล.2:18-24) ในพระคริสตธรรมใหม่ พระเยซูคริสต์ก็ทรงสอน เรื่องการแต่งงาน (มัทธิว.19:4,5) และในพระธรรมเปโตร ก็สอนถึงเรื่องเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อกันและ กันของสามีภรรยา เปโตรสอนให้ภรรยายอมเชื่อฟังคำของสามีและสามีต้องให้เกียรติแก่ภรรยา คือ ทั้ง สองฝ่ายต้องรักใคร่ซึ่งกันและกัน ชีวิตสมรสของคริสเตียนควรเต็มไปด้วยความรักของพระเจ้า คือ ทั้ง สองฝ่ายต้องรักซึ่งกันและกัน ชีวิตการแต่งงานเป็นคำพยานที่ดีที่สุด ซึ่งสามารถลดใจให้คนอื่น เห็นถึง ความรักของพระเจ้า และถวายเกียรติแก่พระเจ้า แต่ตรงกันข้าม หากชีวิตการสมรสของคริสเตียนเต็มไปด้วย เรื่องน่าเศร้าใจ เช่นทะเลาะวิวาทกัน ไม่รวมมือร่วมใจกัน กินแหนงแคลงใจกันเป็นต้น ชีวิตสมรส นั้นไม่เพียงแต่ไร้ความสุขเท่านั้น ยังไม่เป็นการถวายเกียรติยศแก่พระเจ้าด้วย โดยเหตุนี้ พระเจ้าจึงไม่ ทรงสนับสนุน ให้คริสเตียนแต่งงานกับคนที่ยังไม่เป็นคริสเตียน (2 โครินธ์.6:15)

สำหรับผู้ชายหรือผู้หญิงที่ได้หม้ายปองคนหนึ่งคนใด ที่ไม่ใช่คริสเตียนไว้แล้ว และมี ความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดจนรู้สึกว่าจะต่างฝ่ายต่างมีอาจแยกจากกันได้ ทางที่ดีที่สุด จงชักชวนฝ่ายที่ ยังไม่เป็นคริสเตียนให้เป็นคริสเตียนเสียก่อน ก่อนที่จะแต่งงานกัน ถ้าฝ่ายชายเป็นคริสเตียนก็อาจไม่ เป็นการยากนักที่จะชักชวนให้ฝ่ายหญิงเป็นคริสเตียน แต่ถ้าฝ่ายหญิงเป็นคริสเตียนก็อาจยากลำบากสัก หน่อย แต่หากทั้งสองฝ่ายรักใคร่กันจริง ๆ ฝ่ายหญิงก็มีทางชักชวนให้ฝ่ายชายมาเป็นคริสเตียนได้ เช่นเดียวกัน

มีปัญหายุ่งยากข้อหนึ่งสำหรับสตรีที่แต่งงานแล้ว ที่ต้องการชักชวนให้สามีของตนเป็นคริสเตียนก็คือ โดยทั่วไป จิตใจของผู้ชายมักแข็งกว่าจิตใจของผู้หญิง การที่จะชักชวนให้เขาเป็นคริสเตียนจึง เป็นไปได้ยาก ผู้ที่เป็นสามีบางคนถึงกับห้ามภรรยา ไม่ให้พูดเรื่องพระเยซูคริสต์กับเขาเลย ในกรณี

เช่นนี้เป็นกรยากลำบากอย่างยิ่งสำหรับผู้ที่เป็นภรรยา แต่หากภรรยารักพระเจ้าและเป็นห่วงในวิญญาณของสามีจริง ก็ยอมไม่ทอดยหรือเลิกล้มความพยายามเสีย ทางที่จะช่วยเขาเอาชนะสามีได้สองทางคือ

หนึ่ง อธิษฐานเพื่อด้วยใจร้อนรน นอกจากตัวเองต้องอธิษฐานแล้ว ขอร้องคนอื่นให้อธิษฐานเพื่อด้วย พระเจ้าจะทรงฟังคำอธิษฐานที่เกิดจากน้ำใสใจจริงของเรา

สอง ถ้าหากสามีไม่ยอมฟังคำพยานหรือกตัญญูทั้งสิ้น การพูดอย่างเดียวอาจไร้ผล แต่ภรรยาก็ยังมีโอกาสเป็นพยานแก่เขาโดยการประพฤติ ความรัก ความอดทน ความอ่อนสุภาพ ความเชื่อฟัง การเอาใจใส่ และความดีอื่น ๆ ในชีวิตคริสเตียน ซึ่งอาจเป็นสิ่งที่สามารถเอาชนะจิตใจของสามีได้ดีกว่าคำพูด

ทั้งสองวิธีที่กล่าวมานี้ อาจไม่เกิดผลรวดเร็วทันใจดังที่ท่านนึก ท่านจึงต้องมีความอดทนพยายาม อธิษฐานเพื่อเขาตลอดไป ประพฤติตนเป็นคริสเตียนที่ดีเสมอ ชักชวนเขาไปฟังเทศนา ฟัง “ผู้ประกาศข่าวประเสริฐ” ทางวิทยุ หรือเป็นพยานให้เขาหากมีโอกาส หากท่านอดทนถึงสุด ท่านก็จะพบความสำเร็จ

8-12 ปัญหาของสามีภรรยา ให้ความคิดเห็นที่ดีแก่เยาวชนสองประการด้วยกันคือ

ประการแรก เยาวชนของท่านต้องมีความรักซึ่งกันและกัน เพราะเมื่อคนภายนอกเห็นความรัก ความสามัคคี ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันของพวกเขา เขาก็ย่อมนิยมชมชอบ เป็นการถวายเกียรติยศแก่พระเจ้า แต่หากว่าเยาวชนของคริสตจักรของท่านแตกแยกกัน ไม่มีความรักใคร่กลมเกลียวกัน นอกจากทำให้คณะเยาวชนเสื่อมทุกวันแล้วยังไม่เป็นการถวายเกียรติยศแก่พระเจ้าด้วย

ประการที่สอง เยาวชนทุกคนต้องเป็นตัวอย่างที่ดีแก่กันและกัน และเป็นตัวอย่างที่ดีแก่คนที่ยังไม่เชื่อพระเจ้า บางครั้งในการเป็นพยานของท่าน ท่านอ้างคำสอนของพระคริสตธรรมคัมภีร์ เพื่อนที่ไม่เป็นคริสเตียนอาจไม่เชื่อ แต่ความรัก ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ความมีใจเอ็นดู ความอ่อนสุภาพ ความอดทน การไม่กระทำร้ายตอบแทนการร้าย ฯลฯ ในชีวิตของท่านและคริสเตียนทุกคน อาจเป็นเหตุทำให้เขาสนใจยอมฟังพระคำของพระเจ้า และต้อนรับพระเยซูคริสต์ เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเขา

ในการกล่าวถึงการแต่งกายของสตรี (ข้อ 3,4) เปโตรมิได้หมายความว่า สตรีจะแต่งตัวให้สวยงามไม่ได้ แต่เปโตรสอนให้สตรีทุกคนพึงเล็ง ถึงเครื่องประดับภายในจิตใจมากกว่าเครื่องประดับภายนอก เส้นที่สามที่ประทับใจของผู้ที่พบเห็นได้นานที่สุดคือเส้นที่เกิดจากเครื่องประดับภายในใจ เครื่องประดับนั้นคือ “จิตใจอ่อนสุภาพ และสงบเสงี่ยม” มีสตรีมากมายที่แต่งตัวสวยงาม ประดับด้วยเครื่องแต่งกายที่มีค่า พรหมด้วยน้ำหอมที่ดีที่สุดจากต่างประเทศ แต่ไม่เคยมีผู้ใดนิยมชมชอบ ก็เพราะเขาเต็มไปด้วยการถือตัว ถูกเหยียดหยามคนที่ต่ำต้อยกว่า บางคนมีรูปร่างหน้าตาสวยงาม แต่การประพฤติและนิสัยหลายอย่างไม่สมกับความเป็นสตรี นอกจากจะทำลายเสน่ห์ของตนเองแล้วยังเป็นที่น่ารังเกียจ

ของคนอื่นด้วย ฉะนั้นผู้ที่ไม่มีเครื่องแต่งกายสวยงามที่มีค่าเช่นคนอื่น จึงไม่ต้องเสียใจหรือน้อยใจ เพราะท่านสามารถสร้างความสวยงามและเอาชนะจิตใจคนอื่นได้จากเครื่องประดับที่พระเจ้าประทานให้ คือความอ่อนสุภาพ และความสงบเสงี่ยมเจียมตัวซึ่งเป็นเครื่องประดับที่มีค่าที่สุดสำหรับสุภาพสตรีทุกคน ผู้ที่มีเครื่องแต่งกายที่สวยงามอยู่แล้วหากเพิ่มความอ่อนสุภาพ และความสงบเสงี่ยมในจิตใจขึ้นอีก ย่อมทำให้ตนมีเสน่ห์ยิ่งขึ้น

ที่กล่าวมานี้มิได้หมายความว่า เครื่องแต่งกายภายนอกไม่เป็นสิ่งสำคัญ การแต่งกายที่สุภาพเรียบร้อย ย่อมเป็นที่พึงพอใจแก่ผู้ที่พบเห็น และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อท่านไปโบสถ์ หรือไปร่วมประชุมเยาวชน ควรจะแต่งตัวให้สุภาพเรียบร้อยที่สุด เพราะท่านกำลังไปนมัสการพระเจ้า พระเจ้าของเราเป็นผู้ใหญ่ยิ่งที่สุด ฉะนั้นเมื่อไปนมัสการพระองค์จึงสมควรอย่างยิ่งที่จะแต่งตัวให้สุภาพเรียบร้อยที่สุด

สมัยนี้หนุ่มสาวเป็นจำนวนมากชอบประดับตัวตามแบบหรือทรงต่าง ๆ ที่เรียกว่า “ทรงทันสมัย” หรือ “ทรงสมัยใหม่” เช่นทรงผมที่แปลกแหวกแนว กางเกงที่ส่อไปในทางเป็นนักเลงอันพาล เสื้อที่ขัดต่อประเพณีอันดีงามเป็นต้น คริสเตียนทุกคนพึงละเว้นจากการแต่งกายในลักษณะนั้น พระคริสตธรรมคัมภีร์สอนว่า ไม่ว่าจะกิน จะดื่ม หรือทำอะไรก็ตาม ต้องเป็นที่ถวายเกียรติยศแก่พระเจ้า การแต่งกายไม่เหมาะสมซึ่งทำให้เกิดการชบชิบนินทาในหมู่คนอื่นนั้น ย่อมไม่เป็นที่ถวายเกียรติยศแก่พระเจ้า

13-22 คริสเตียนทุกคนนอกจากจะต้องมีความรักเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน เป็นตัวอย่างที่ดีในด้านความประพฤติและด้านการแต่งกายแล้ว ยังต้องมีความกล้าในการกระทำสิ่งที่ดีเช่น การเป็นพยาน การชักชวนให้คนอื่นมาเชื่อพระเยซูคริสต์ การแจกใบปลิว การช่วยเหลือคนอื่น และการช่วยงานของพระเจ้าทุกอย่าง เป็นต้น มีคนมากมายได้ใช้ความกล้าหาญในทางที่ผิด เช่นกล้าลักขโมย กล้าหนีการเรียน กล้าดื่มเหล้า กล้าเล่นการพนัน กล้าทะเลาะวิวาท เมื่อเป็นคริสเตียนแล้ว เราจึงต้องใช้ความกล้าในทางที่ถูกต้อง ใช้ความกล้าที่มีอยู่ในการประพฤติดี ช่วยงานพระเจ้า แม้ว่าบางครั้งท่านอาจจะพบอุปสรรค พบความยากลำบาก พบกับความเข้าใจผิด แต่ถ้าท่านทราบว่า สิ่งที่ท่านกระทำเป็นสิ่งที่ดีถูกต้องแล้ว จงมีความกล้ากระทำต่อไปโดยเชื่อฟังฤทธิ์อำนาจของพระเยซูคริสต์ ท่านจะเป็นผู้ชนะในบั้นปลาย เช่นการประกาศพระกิตติคุณ บางครั้งท่านอาจจะพบอุปสรรค มีคนมาขัดขวาง หัวเราะ พุดจาข่มขู่ท่าน ท่านไม่ต้องกลัว จงเอาชนะเขาโดยอาศัยพระเยซูคริสต์เพราะฤทธิ์อำนาจทุกอย่างเป็นของพระเยซูคริสต์แล้ว

บทเรียนที่ 6 วิธีชนะจิตใจของตัวเอง

1 เปโตร 4:1-11

นายทหารคนหนึ่งมีความเก่งกล้าสามารถในการสงครามมาก เขานำทหารภายใต้บังคับบัญชาของเขาออกไปทำศึก และได้รับชัยชนะกลับมาแทบทุกครั้ง แต่มีอยู่สิ่งหนึ่งที่เขาไม่อาจจะชนะได้ตลอดชีวิตของเขา คือนิสัยชอบดื่มเหล้า และโมโหร้าย เมื่อเขาโกรธขึ้นมาไม่มีใครกล้าเข้าใกล้เขา และไม่มีใครอาจยับยั้งอารมณ์ของเขาได้ แม้เขาจะเก่งกาจในเชิงยุทธ์ แต่สุดท้ายเขาก็ต้องเสียชีวิตเพราะเหล้าและอารมณ์ของเขา

คนเป็นจำนวนมากมีความสามารถบังคับบัญชาคนอื่นได้ สามารถเอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ แต่ไม่อาจจะชนะจิตใจของตนเอง เพราะจิตใจเป็นสิ่งที่บังคับกันได้ยากที่สุด ท่านทราบหรือไม่ควรโกรธ ไม่ควรโมโห ไม่ควรเกียจคร้าน ไม่ควรคิดในเรื่องสกปรกลามกเป็นต้นแต่ท่านก็ไม่อาจกระทำได้ บ่อยครั้งที่เดียว ที่ท่านพลังผลไม่สามารถระงับจิตใจไว้ได้ ต้องกระทำในสิ่งที่ไม่สมควรออกมาเป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้อื่น และเป็นที่เสื่อมเสียพระเกียรติยศแก่พระเจ้า โดยเหตุนี้จึงมีคำกล่าวที่ว่า “ถ้าท่านชนะจิตใจของตนเองได้ ท่านก็สามารถชนะจิตใจของคนอื่นได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คริสเตียนทุกคนที่ต้องการเป็นพยานเพื่อพระเจ้า จำต้องชนะจิตใจของตัวเองเสียก่อน เพื่อจะสามารถชนะจิตใจของคนอื่น

1.2 ท่านสามารถชนะจิตใจตัวเองได้โดยพึ่งพระเยซูคริสต์ การที่ท่านจะสามารถชนะความชั่วร้ายหรือนิสัยสันดานที่ไม่ดีต่าง ๆ ของท่าน ไม่ใช่สิ่งที่จะทำได้โดยการใช้ความพยายาม เพราะความชั่วร้ายนั้นติดนิสัยของเราอยู่แล้ว หากท่านต้องการเอาชนะความชั่ว ท่านต้องกำจัดเอานิสัยชั่วนั้นออกจากจิตใจของตนเสีย เมื่อนิสัยชั่วออกจากจิตใจแล้ว ท่านก็จะไม่กระทำชั่ว ตัวอย่างเช่นนายจุ่นซึ่งเป็นคนชอบดื่มเหล้า วันหนึ่งเขาตัดสินใจว่า จะไม่ดื่มเหล้าอีก วันแรกเขาสามารถเอาชนะได้ แต่วันต่อ ๆ มา เขาเริ่มรู้สึกหงุดหงิดใจบังเอิญเขาเดินผ่านร้านขายเหล้า เห็นเพื่อนนั่งดื่มเหล้าอย่างสนุกสนาน เขากัดฟันบังคับตัวไม่ให้เดินเข้าไปดื่มเหล้ากับเพื่อน แต่แล้วก็ต้องพ่ายแพ้ เมื่อเพื่อนเหลือบมาเห็นเข้าและชักชวนเขาร่วมวงด้วย เขาปฏิเสธไม่ได้ จึงบอกเพื่อนว่า “ฉันเลิกดื่มเหล้าแล้ว” แต่เพื่อเห็นแก่มิตรภาพ ฉันจะดื่มเพียงแก้วเดียว” เมื่อเหล้าตกเข้าไปในปาก เขาก็มีอาจจะทนต่อไปได้อีก เขาจึงต้องดื่มเหล้าเรื่อยมา สามเดือนผ่านไป นายจุ่นได้ยินพระกิตติคุณของพระเยซู เขากลับใจใหม่เชื่อพระเจ้า และสามารถเลิกดื่มเหล้าได้อย่างเด็ดขาด เพราะเขามีชีวิตใหม่จากพระเยซูคริสต์ พระเยซูคริสต์ได้ทรงกำจัดนิสัยชั่วออกจากจิตใจของเขา เดียวนี้เขาไม่ต้องบังคับตัวเองไม่ให้ดื่มเหล้า แม้เขาจะเดินผ่านร้านขายเหล้า เห็นเพื่อนดื่มอย่างมีความสุข เขาก็ไม่รู้สึกอึดอัดใจ หรืออยากดื่มเช่นเมื่อก่อนอีก

เราจะไม่คิดทำชั่ว หากเราตรึงชีวิตเก่าของเราพร้อมกับพระเยซูคริสต์บนไม้กางเขนของพระองค์ หมายความว่า เรากลับใจใหม่อย่างแท้จริง ละทิ้งความบาปทุกอย่างเสียการที่ท่านมีนิสัยบางอย่างที่ไม่ดีเหลืออยู่ ก็เพราะท่านไม่ยอมให้พระเยซูคริสต์กำจัดความชั่วทุกอย่างออกจากจิตใจของท่าน ท่านยังคงเก็บบางอย่างไว้สำหรับตัวเอง เมื่อนิสัยที่ไม่ดียังเหลืออยู่ ท่านก็ไม่อาจเอาชนะจิตใจของท่านได้ ฉะนั้น จงทิ้งนิสัยที่ไม่ดีทุกอย่างไว้กับพระเยซูคริสต์ และรับชีวิตใหม่ นิสัยใหม่จากพระองค์ แล้วท่านจะไม่คิดทำชั่วอีกต่อไป

3-6 ท่านสามารถเอาชนะจิตใจของตนเองได้ โดยระลึกถึงฐานะของตนเองเสมอว่าเป็นคริสเตียน หลายครั้งเราปล่อยให้อารมณ์ของเราเอง ชนะตัวเองเพราะเราลืมนึกถึงว่าเราเป็นคริสเตียน เป็นบุตรของพระเจ้าผู้บริสุทธิ์ จะประพฤติตามอย่างชาวโลกไม่ได้ หากเราระลึกตลอดเวลาว่า เราเป็นคริสเตียน ก็จะช่วยระงับจิตใจที่คิดจะทำชั่วของท่าน และคนที่ทราบว่าเราเป็นคริสเตียนก็อาจเตือนสติเราได้ เมื่อเรากำลังจะประพฤติในสิ่งไม่ควร แม้จะไม่เกิดจากความหวังดีที่แท้จริงก็ตาม เช่นครั้งหนึ่ง เกิดการโต้แย้งกันขึ้นระหว่าง ค.ช. แดง ซึ่งเป็นคริสเตียนกับเพื่อนของเขาหลายคน ซึ่งยังไม่เป็นคริสเตียน แดงรู้สึกโมโหมากที่หลายคนรุมกันโต้เถียงเขา เขาจึงกล่าวคำที่ไม่น่าฟังออกมาคำหนึ่ง เพื่อนคนหนึ่งจึงพูดขึ้นว่า “คริสเตียนพูดคำหยาบคายเป็นหรือ” แดงได้ยินเช่นนั้น ก็รู้สึกอายมาก จึงรีบกล่าวขอโทษ และระงับจิตใจไว้ได้

7 ท่านสามารถชนะจิตใจของตนเองได้โดยคำนึงถึง การเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์ การชนะจิตใจตนเอง มีส่วนเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับความอดทน อาจกล่าวได้ว่า ถ้าเรามีความอดทนมาก เราก็ชนะจิตใจของตนเองได้มาก เช่น ถ้ามีคนขู่ว่าจะฆ่าท่าน และท่านสามารถอดทนได้ ท่านก็ชนะ ในยุคซึ่งเต็มไปด้วยการทดลองนี้ คริสเตียนจำเป็นต้องมีความอดทนต่อทุกสิ่ง จากประสบการณ์ของท่านเอง ท่านย่อมทราบว่า การอดทนไม่ใช่สิ่งที่กระทำได้ง่าย ๆ บางครั้ง จิตใจของท่านบอกว่าต้องอดทน แต่แล้วก็ต้องแพ้อาย การนึกถึงการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์ จะช่วยให้ท่านมีความอดทนมากยิ่งขึ้น *ประการแรก* เราไม่ทราบว่าพระเยซูคริสต์จะเสด็จกลับมาเมื่อใด หากพระองค์เสด็จมาขณะที่เรากำลังเป็นทาสของอารมณ์อยู่ กำลังกระทำในสิ่งที่พระองค์ไม่พอพระทัยเราจะต้องเสียใจมาก *ประการที่สอง* พระองค์จะเสด็จมาพิพากษาทุกคนตามการประพฤติของเขา หากเราประพฤติในสิ่งที่ไม่สมควร เราก็จะถูกลงโทษ *ประการที่สาม* พระองค์จะประทานบำเหน็จแก่ทุกคนที่มีความอดทนเพื่อพระองค์ *ประการสุดท้าย* การเสด็จกลับมาของพระองค์ใกล้เข้ามาแล้ว

แม้การพยายามเอาชนะจิตใจของตนเอง บางครั้งจะยากลำบาก แต่ก็ต้องพยายามต่อไป เพราะเราอดทนไปอีกไม่นาน พระเยซูก็จะเสด็จมา เมื่ออารมณ์ของท่านไม่ดีกำลังคิดจะกระทำการที่ไม่ควร จน

นึกถึงการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์ว่า การกระทำของท่านนั้นเป็นสิ่งที่พอพระทัยพระคริสต์หรือไม่

มีเหตุประการหนึ่ง ที่เราพ่ายแพ้ต่อจิตใจของตนเองอย่างง่ายดาย เพราะเราขาดการอธิษฐาน เมื่อท่านพบปัญหา พบอุปสรรค พบการทดลองอื่น ๆ บางครั้งแทนที่จะเชื่อฟังพระเจ้าในการแก้ไขปัญหานั้น ท่านกลับพยายามทำด้วยตนเองทุกอย่าง เมื่อความพยายามไม่เกิดผล อารมณ์เสียก็เกิดขึ้น การพ่ายแพ้ก็ติดตามมา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อท่านมีปัญหาหลายอย่างกำลังต่อสู้ในจิตใจของท่าน ซึ่งท่านต้องใช้ความตัดสินใจ ถ้าหากท่านต้องพึ่งตัวเอง ท่านจะพ่ายแพ้ โดยเหตุนี้ พระเยซูคริสต์จึงทรงอธิษฐานมากที่สุด บางครั้งพระองค์อธิษฐานตลอดคืนโดยมิได้นอนหลับ บางครั้งพระองค์อดอาหารอธิษฐานเพื่อทูลขอกำลังและอำนาจจากพระบิดา เพื่อจะสามารถชนะต่อการทดลอง หากเราทุกคนมีความสัจซื่อในการอธิษฐานเสมอ ทูลขอพระเจ้าให้ทรงเพิ่มเติมกำลังให้แก่เรา เพื่อเราจะสามารถชนะจิตใจของตนเองได้ พระองค์ก็จะทรงฟังคำอธิษฐานของเรา

8 เราสามารถชนะจิตใจของตนเองได้ โดยมีความรักของพระเยซูคริสต์อยู่ในจิตใจของเรา ความรักของพระคริสต์สำแดงออกจากความรักของเราที่มีต่อคนอื่น เมื่อเรารักคนอื่นอย่างแท้จริง เราข่มขืนคือภัยข้อพบพร่อง และความผิดซึ่งเขาได้กระทำต่อเรา บางครั้งการกระทำของเขาอาจเกิดจากความพลั้งเผลอ หรืออาจเป็นเพราะนิสัยของเขาเป็นอย่างนั้น เช่น บางคนมีนิสัยค่อนข้างซุกซน เขาอาจจะกระทำบางอย่างที่ทำให้อารมณ์ของท่านเสียไป หากท่านไม่เข้าใจ ท่านอาจนึกว่าเขามีเจตนาร้ายต่อท่านทำให้อารมณ์ของท่านเสียไป ถ้าท่านมีความรักของพระเจ้าอยู่ในจิตใจ ท่านย่อมสามารถระงับอารมณ์ของตนไว้ได้ แทนที่จะโกรธเขา ท่านก็สามารถเตือนเขาด้วยความรักของพระเจ้า การกระทำเช่นนี้ไม่เพียงแต่จะทำให้ท่านสามารถชนะจิตใจของตนเองเท่านั้น ยังสามารถชนะจิตใจผู้อื่นด้วย

9-11 ประการสุดท้าย ท่านสามารถชนะจิตใจของตนเองได้ โดยนึกถึงเกียรติยศของพระเจ้า พระเจ้าได้ประทานสติปัญญา ความสามารถซึ่งแตกต่างกันแก่เราทุกคนเพื่อให้เราสามารถใช้สิ่งเหล่านี้เป็นที่ถวายเกียรติยศแก่พระองค์ ไม่ว่าจะกิน จะดื่ม จะคิดกระทำอะไรก็ตาม เราทำเพื่อพระองค์ เพราะฉะนั้น ก่อนที่ท่านจะแสดงกริยาท่าทาง หรือกระทำสิ่งหนึ่งใดออกมา จงนึกเสียก่อนว่า สิ่งนั้นจะถวายเกียรติยศแก่พระเจ้าหรือไม่ หรือว่าทำให้พระนามของพระองค์เสื่อมเสีย การที่ท่านโกรธ ทะเลาะวิวาท กล่าวคำแตกดัน และการกระทำอื่น ๆ ทำนองนี้ จะเป็นเหตุให้คนที่ไม่เชื่อ ถือโอกาสหัวเราะเยาะท่านหรือไม่ จงนึกถึงสิ่งเหล่านี้ ก่อนที่ท่านจะกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ไม่ดีออกมา

ท่านอาจเคยได้รับการอบรมจากโรงเรียนว่า ก่อนที่ท่านจะโกรธและแสดงปฏิกิริยาออกมา จงนับหนึ่งถึงสิบก่อน บางครั้งคำแนะนำนี้อาจจะไม่เกิดผล เพราะท่านไม่อาจจะจับใจนับหนึ่งถึงสิบได้ แต่ถ้าท่านนึกถึงพระเจ้า นึกถึงพระนามของพระองค์ ท่านก็สามารถระงับจิตใจไว้ได้

สิ่งสำคัญที่สุดในการชนะจิตใจของเรา คือเราต้องมีชีวิตใหม่อย่างแท้จริงจากพระคริสต์ ชีวิต
เก่า นั้นจะต้องละทิ้งเสียอย่างสิ้นเชิง และทูลของพระเยซูคริสต์เสด็จเข้ามาในจิตใจของเรา เป็นผู้
เตือนสติควบคุมทุกเวลา เมื่อเรามีชีวิตใหม่และพระเยซูคริสต์อยู่ในจิตใจ เราไม่จำเป็นต้องเอาชนะจิตใจ
ของเราอีกต่อไป เพราะชีวิตเก่านั้นได้ตายไปแล้วชีวิตใหม่ที่เรามีอยู่ เป็นชีวิตจากพระคริสต์ เป็นชีวิตซึ่ง
ไม่คิดในการทำบาป

บทเรียนที่ 7 ความทุกข์ลำบาก

1 เปโตร 4:12-19

ถ้ามีคนถามท่านว่า ทำไมท่านจึงเชื่อพระเยซูคริสต์ ทำไมท่านต้องไปโบสถ์ ท่านจะตอบว่า ประการใด ครั้งหนึ่งมีผู้เชี่ยวชาญทางแผนกเยาวชนคนหนึ่ง ได้สัมภาษณ์เยาวชนหลายคริสตจักร เกี่ยวกับปัญหานี้ เยาวชนเหล่านั้นให้คำตอบแตกต่างกัน ตามความรู้สึกความเข้าใจของตน เช่นบางคนมีความเห็นว่า “ฉันเชื่อพระเยซูเพราะพระเยซูรักฉัน” “ฉันเชื่อพระเยซูเพราะฉันอยากไปสวรรค์” “ฉันมาโบสถ์เพราะฉันชอบร้องเพลง” “ฉันมาโบสถ์เพราะต้องการพบเพื่อนฝูง” ฉันมาโบสถ์เพื่อนมัสการพระเจ้า” “ฉันมาโบสถ์เพราะศาสนาจารย์ขอร้องให้ฉันมา” ฯลฯ เป็นต้น คำตอบของเขาจะถูกหรือไม่ก็ตามสรุปแล้ว คนส่วนมากมาโบสถ์ มาเป็นคริสเตียน ก็เพื่ออยากจะได้บางสิ่งบางอย่างจากเพื่อนมนุษย์ หรือจากพระเจ้า ท่านคงไม่ปฏิเสธว่า ท่านมาโบสถ์ก็เพื่อจะได้บางสิ่งบางอย่างจากพระเจ้า อยากได้รับพรจากพระเจ้า อยากมีความสุขสนุกสนานในระหว่างเพื่อนเยาวชนด้วยกัน ฯลฯ การที่ท่านอยากได้สิ่งเหล่านี้ มิใช่เป็นความบาปหรือความผิดประการใด แต่หากท่านเป็นคริสเตียนหรือมานมัสการพระเจ้า เพียงแต่คิดจะได้ ฝ่ายเดียวเท่านั้นท่านยังเป็นคริสเตียนที่ไม่สมบูรณ์ และท่านอาจจะเลิกเป็นคริสเตียนเลิกมาโบสถ์ได้ง่าย ๆ ในเมื่อท่านไม่ได้ในสิ่งที่ท่านต้องการ เช่นเมื่อท่านเป็นคริสเตียนแล้ว แทนที่ท่านจะมีความสุข ท่านกลับพบความทุกข์ลำบาก และอุปสรรคต่าง ๆ ท่านนึกว่าจะได้รับความสนุกสนานในระหว่างเพื่อนฝูง แต่กลับพบความเกลียดชัง และน่าเบื่อหน่าย การที่ท่านจะเป็นคริสเตียนที่สมบูรณ์ แข็งแรง มีสิ่งหนึ่งที่ท่านต้องเรียนรู้ไว้ก่อน คือ ความทุกข์ลำบาก

12-14 “อย่าคิดประหลาดใจ ที่ท่านต้องมีความทุกข์อย่างสาหัสเป็นที่ลองใจของท่าน” เป็นความจริงที่ว่า เมื่อเป็นคริสเตียนแล้ว ท่านจะมีความสุขความยินดีจากพระเจ้า ท่านจะได้พระพรจากพระองค์ แต่สิ่งซึ่งพระเจ้าต้องการให้ท่านเรียนรู้นอกเหนือจากสิ่งเหล่านี้ คือ ความทุกข์ลำบาก หากท่านไม่เคยผ่านความทุกข์ลำบากมาก่อน ท่านจะเข้าใจคำว่า “สุขสบาย” ไม่ได้ ท่านจะไม่เข้าใจพระคุณและความรักของพระเจ้า เช่นท่านมี น้ำดื่ม น้ำใช้สบาย ท่านก็ไม่คำนึงถึงคุณค่าของน้ำเท่าใดนัก แต่คนที่อยู่ในถิ่นกันดารน้ำ เช่นคนเดินทางอยู่กลางทะเลทราย ขณะที่กระหายน้ำจัด เขาจะรู้จักคุณค่าของน้ำทันที หรือขณะที่ท่านเลิกจากทำงานกลางแดด อากาศร้อนอบอ้าว หากมีคนนำน้ำเย็น ๆ มาให้ท่านดื่ม ท่านต้องรู้สึกขอบคุณเขาอย่างมากเลยทีเดียวพระคุณและความรักของพระเจ้า ก็เช่นเดียวกัน ในเวลาปกติ ท่านจะไม่ค่อยคำนึงถึงความรักของพระเจ้าเท่าใดนัก แต่เมื่อท่านพบความทุกข์ลำบาก ท่านทูลขอ

พระเจ้า และพระเจ้าทรงช่วยเหลือท่าน ท่านจะสำนึกถึงความรักอันใหญ่ยิ่งของพระองค์ทันที นี่เป็น เหตุผลประการแรก ที่พระเจ้าทรงอนุญาตให้ความทุกข์ลำบากเกิดขึ้นแก่คริสเตียน

ประการที่สอง พระเจ้ามีพระประสงค์ให้ความทุกข์ลำบาก เป็นเครื่องลงใจคริสเตียน พระเจ้า มิได้ประทานความทุกข์ลำบากแก่นมนุษย์ พญามารเป็นต้นเหตุแห่งความทุกข์ลำบากทั้งปวง จุดประสงค์ ของมารก็เพื่อใช้ความทุกข์ลำบากนี้ ล่อลวงคริสเตียนให้ท้อถอย ทำผิด หลงจากพระเจ้า ขณะเดียวกัน พระเจ้าทรงอนุญาตให้คริสเตียนถูกล่อลวงทดลอง ก็เพื่อจะลองดูความรัก ความสัตย์ซื่อ ของคริสเตียนที่มี ต่อพระองค์

ประการที่สาม การที่ท่านต้องทนทุกข์ ก็เพราะท่านไม่ได้อยู่ฝ่ายโลก ท่านไม่ทำตามแบบอย่าง ของชาวโลก ท่านได้ปฏิบัติตามแบบอย่างของพระเจ้า ท่านปฏิเสธความหวังดีของชาวโลก ซึ่งแท้จริง ความหวังดีนั้น เป็นความบาปจำเพาะพระเนตรของพระเจ้าโดยเหตุที่ท่านไม่ร่วมมือกับชาวโลก ชาวโลกจึงเกลียดชังท่าน เมื่อความชังเกิดขึ้น ความทุกข์ยากลำบากก็ติดตามมา

ประการสุดท้าย ความทุกข์ลำบากที่เกิดแก่คริสเตียน ไม่ใช่ของใหม่ หรือของแปลก และไม่ใช่ เหตุบังเอิญ พระเยซูคริสต์และสานุศิษย์ของพระองค์ได้ผ่านความทุกข์ลำบากมาแล้วทั้งนั้น หากท่าน ได้รับความทุกข์ลำบากก็แสดงว่า ท่านได้เดินตามทางที่พระเยซูทรงเดิน และมีส่วนร่วมในความทุกข์ลำบาก ของพระองค์ เมื่อท่านเรียนวิชาประวัติศาสตร์เกี่ยวกับชีวประวัติของวีรบุรุษ และวีรสตรีต่าง ๆ ที่ได้สละ ชีวิตเพื่อชาติ ท่านคงรู้สึกภูมิใจและอยากจะเป็นเหมือนบุคคลเหล่านั้น หรือมีส่วนร่วมอย่างใกล้ชิด ใน การประพาดพิงต่าง ๆ ของคนเหล่านั้น พระเยซูคริสต์ของเราทรงเป็นกษัตริย์ทั้งปวง ทรงเป็นพระเจ้าเหนือ พระทั้งปวง ท่านควรจะมีใจที่สุขที่สุดที่ได้ร่วมทุกข์ร่วมสุขกับพระองค์ เพราะชื่อของท่านที่ได้บันทึกไว้ใน แผ่นดินสวรรค์แล้ว และเมื่อพระเจ้าเสด็จกลับมาพร้อมด้วยสง่าราศีท่านจะมีความโสมนัสยินดี และ จะได้รับสง่าราศีจากพระองค์ด้วย

15,16 มีคนเป็นจำนวนไม่น้อยที่มีชื่อว่าเป็นคริสเตียน แต่ไม่กล้ารับต่อหน้าคนทั้งปวงว่าตน เป็นคริสเตียน เขาารู้สึกอายที่จะบอกคนอื่นว่า เขาเชื่อและต้อนรับพระเยซูคริสต์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ของเขาแล้ว เพราะกลัวจะถูกเพื่อนหัวเราะเยาะหรือล้อเลียน บางคนไม่กล้าประกาศตนเป็นคริสเตียน เพราะกลัวว่าเมื่อประกาศตนเป็นคริสเตียนแล้ว จะไม่สามารถประพาดพิงตนดังที่ตนเคยประพาดพิงไป โดยเฉพาอย่างยิ่ง เวลาที่มีการข่มเหงรังแกคริสเตียนเกิดขึ้น คนที่รับว่าตนเป็นคริสเตียนต้องถูกจับไป ลงโทษ รับการทรมาน ทรัพย์สินเงินทองอาจถูกยึด เพราะชื่อของคริสเตียนกลายเป็นสิ่งที่น่ารังเกียจของ สังคม ขณะนั้นจะมีคนเป็นจำนวนมากปฏิเสธพระเยซูคริสต์ ไม่กล้ารับว่าตนเป็นคริสเตียน แต่พระเยซู คริสต์ตรัสว่า “ทุกคนที่รับเราต่อหน้ามนุษย์ บุตรมนุษย์ (พระเยซูคริสต์) ก็จะได้รับคนนั้นต่อหน้าเหล่าทูต ของพระเจ้า” การที่ท่านเป็นคริสเตียน ทำต้องมีความกล้าที่จะรับต่อหน้าคนทั้งปวงว่า ตนเป็นคริสเตียน

แล้ว หากท่านไม่กล้ารับว่าตนเป็นคริสเตียน แสดงว่าท่านยังไม่ได้เชื่อพระเยซูคริสต์อย่างแท้จริง อาจกล่าวได้ว่าท่านหมิ่นประมาทพระนามของพระเยซูคริสต์

สมมติว่า ท่านมีบุตรคนหนึ่ง มีคนถามบุตรของท่านว่า เขาเป็นบุตรของท่านใช่ไหม หากบุตรของท่านคงรีบตอบมันมีว่าใช่ หากบุตรของท่านไม่กล้ารับว่าท่านเป็นบิดาของเขาท่านคงเสียใจมากและเข้าใจเป็นอื่นไปไม่ได้ นอกจากจะคิดว่า ลูกคนนี้เลวทรามมาก หรือไม่ก็เพราะท่านเองชั่วเกินไป ไม่เหมาะสมที่จะเป็นบิดาของเขา จนเขาอับอายที่จะรับว่าท่านเป็นบิดาของเขา การรับพระนามของพระเยซูคริสต์ มิใช่การกระทำน่าละอาย พระองค์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของมนุษย์โลกทุกคนที่ต้อนรับพระองค์ นักวิทยาศาสตร์ นักปรัชญา นักการเมือง นักธุรกิจ ผู้มีชื่อเสียง และคนอื่น ๆ เป็นจำนวนมากมายทั่วโลก ยังกล้ารับว่าตนเป็นคริสเตียน เราเป็นผู้ใดเล่า จึงไม่กล้ารับพระนามของพระองค์

ไม่ว่าท่านจะไปอยู่ที่ใดก็ตาม หากท่านประกาศตนว่าเป็นคริสเตียนเสียก่อน ท่านจะสามารถตัดปัญหายุ่งยากหลายอย่าง ตรงกันข้าม หากท่านไม่กล้าประกาศตนว่า เป็นคริสเตียน ความยุ่งยากลำบากจะเกิดขึ้นแก่ท่าน หากคนอื่นทราบว่าเป็นคริสเตียน เขาจะไม่นำเหล่ามาให้ท่านดื่ม ไม่ชวนท่านไปเดินรำ ไม่ชวนท่านเล่นการพนัน โดยที่ท่านไม่ต้องพยายามแก้ตัว หรือหลีกเลี่ยงประการใด เพราะเขาทราบว่าคริสเตียนไม่กระทำสิ่งนั้น

17-19 มีสุภาษิตบทหนึ่งกล่าวว่า หากเราสามารถชนะจิตใจของตัวเองได้ ก็ยิ่งใหญ่กว่าขุนศึกที่ชนะศัตรูเป็นหมื่นแสน ขณะที่ความทุกข์ลำบากเกิดแก่คริสเตียน ตอนแรกเราอาจมีความอดทน ยังคงดำเนินชีวิตตามแบบคริสเตียนที่ดี แต่เมื่อความทุกข์ลำบากเพิ่มขึ้น มีปัญหาข้อยุ่งยากต่าง ๆ มากขึ้น ความอดทนต่าง ๆ อาจลดน้อยลง จนในที่สุด ไม่อาจอดทนได้ ก็ทำตามความต้องการของเนื้อหนัง ตอนท้ายของบทนี้เปโตรได้อธิบายความจริงหลายอย่างซึ่งจะช่วยหนุนน้ำใจเราทุกคน ให้เราสามารถเอาชนะความทุกข์ลำบากได้

ประการแรกเราต้องทราบว่า ความทุกข์ลำบากที่เกิดขึ้นนั้นไม่ใช่บังเอิญ แต่เป็นสัญญาณที่เตือนให้เราทราบว่า การพิพากษาของพระองค์ใกล้เข้ามาแล้ว เมื่อพระองค์เสด็จมา พระองค์จะทรงทดสอบคริสเตียนแต่ละคนก่อน ตามความดีและความชอบที่เขากระทำขณะที่มีชีวิตอยู่ คริสเตียนที่รักพระเจ้าร่วมทุกข์ร่วมสุขกับพระองค์ ยอมทนทุกข์ลำบากเพื่อพระองค์ พระองค์จะประทานบำเหน็จให้ (ยากอบ.1:12) ส่วนผู้ที่ไม่มีความดีความชอบอะไรเลยก็เป็นผู้ที่น่าสงสาร เพราะรอดได้อย่างหวุดหวิด ไม่ได้รับบำเหน็จอะไรจากพระเจ้าเลย ผู้ที่น่าสงสารที่สุดผู้ที่ยังไม่กลับใจบังเกิดใหม่ ผู้ที่ข่มเหงคริสเตียนขณะนี้ท่านไม่ต้องเจ็บแค้นเขาประการใด ควรจะเมตตาสงสารเขามากกว่า เพราะการพิพากษาซึ่งจะมาถึงเขานี้ร้ายแรงนัก (ลูกา.23:30) ด้วยเขาอยากจะตาย อยากจะหลีกพ้นจากวิบัติที่เกิดขึ้นแก่เขา แต่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้

ประการที่สอง เมื่อความทุกข์ลำบากเกิดขึ้น จงมีความอดทนถึงที่สุด ด้วยพระเจ้าทรงพอพระทัยคนเช่นนั้น ที่เราขอมทนความลำบากเพื่อพระองค์ แต่ตามลำพังตัวเราเอง เรามีอาจมีความอดทนได้ถึงที่สุด เราอาจอ่อนแอพลัดพลั้งอย่างง่ายดาย ทางที่ปลอดภัยที่สุด จงมอบกายวิญญูณจิตของท่านไว้กับพระองค์ ขอพระองค์เป็นผู้ควบคุม ค้ำครองรักษา เพิ่มเติมกำลังใจ กำลังกายให้แก่ท่าน ดังบทเพลงสดุดี 46:1,2 กล่าวว่า “พระเจ้าเป็นที่พึ่งพำนัก และเป็นกำลังของพวกข้าพเจ้า พระองค์เป็นผู้ทรงช่วยอันเลิศสถิตอยู่ใกล้ในเวลาลำบาก เหตุฉะนั้นพวกข้าพเจ้าจะไม่หวาดหวั่น.....”

ประการสุดท้ายที่ท่านจะลืมนเสียมิได้ คือไม่ว่าท่านจะประสบความทุกข์ลำบาก ถูกข่มเหงรังแก ถูกดูถูกเหยียดหยาม ไม่ว่าท่านจะอยู่ในสิ่งแวดล้อมสภาพใด จงรับพระนามของพระเยซูคริสต์ ประกาศตนอย่างเปิดเผยว่า “ฉันเป็นคริสเตียน”

บทเรียนที่ 8 การแนะนำตักเตือน

1 เปโตร 5:1-14

ปัจจุบันประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกกำลังเร่งรัดพัฒนาประเทศของตน ให้เจริญรุ่งเรืองในประเทศไทยของเรา รัฐบาลกำลังสร้างถนนเพิ่มขึ้นหลายสาย ถนนต่าง ๆ ที่ชำรุดเสียหายไม่ทันสมัย ไม่รับการซ่อมแซมปรับปรุงให้ดีขึ้น ทางกระทรวงศึกษาธิการก็พยายามขยับขยายให้มีโรงเรียนเพียงพอ แก่ความต้องการของจำนวนนักเรียน โรงเรียนอุตสาหกรรมต่าง ๆ ก็เพิ่มขึ้นตามลำดับ และมีอีกหลายอย่างที่กำลังพัฒนา เพื่อยกมาตรฐานการครองชีพของประชาราษฎร์ให้ดีขึ้น เพื่อให้ประเทศของเราเจริญก้าวหน้าทัดเทียมกับประเทศอื่น ๆ เพื่อความมั่นคงแข็งแรงของประเทศ และเพื่อไม่เปิดช่องทางให้แก่ศัตรู ที่จะเข้ามาก่อแคว้นหรือแทรกแซงได้

ระหว่างที่ชาติต่าง ๆ กำลังพัฒนากันนี้ พญามารก็เร่งรัดพัฒนางานของมันให้เจริญขึ้นเป็นการใหญ่ จะเห็นได้ว่า ปัจจุบัน ความชั่วร้ายต่าง ๆ ได้เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว มารได้ใช้เครื่องมือที่ทันสมัยที่สุดที่ได้ผลดีที่สุดในการดำเนินงานของมัน มันอาศัยเพลงภาพยนตร์ โทรทัศน์ หนังสือ รูปภาพ รูปประติมากรรม และการเล่นดนตรี ซึ่งมนุษย์ชอบทำให้มนุษย์หลงผิด กระทำบาปโดยไม่รู้สึกลึกซึ้ง แต่น่าเสียดายเหลือเกิน ท่ามกลางความเจริญก้าวหน้าของชาวโลก และงานอันชั่วร้ายของมารนั้น คริสเตียนมากมายกำลังนอนหลับไม่ช่วยกันพัฒนางานของพระเจ้าให้เจริญก้าวหน้า งานของมารเจริญก้าวหน้าขึ้นทุกที แต่งานของพระเจ้าในประเทศไทยอ่อนแอลงทุกวัน คริสเตียนมากมายไม่เพียงแต่จะไม่ยอมเป็นพยาน ไม่ยอมทำงานให้พระเจ้าเท่านั้น มิหนำซ้ำยังถูกมารชักจูงล่อลวงไปอีกด้วย

การเสด็จกลับมาของพระเยซูใกล้เข้ามาแล้ว คริสเตียนทุกคนควรตื่นตัวขึ้นช่วยกันทำการของพระเจ้า ช่วยวิญญานมากมายที่กำลังพินาศ ช่วยพัฒนาให้คริสตจักรของพระเจ้าเจริญก้าวหน้าขึ้น

1-6 มีงานพระเจ้าอย่างหนึ่งซึ่งคริสเตียนทั่วไปเข้าใจผิด คืองานแนะนำสั่งสอนพี่น้องในพระคริสต์ด้วยกัน หรืองาน “เลี้ยงดูฝูงแกะของพระเจ้า” คริสเตียนส่วนมากเข้าใจว่า งานเลี้ยงดูฝูงแกะของพระเจ้า เป็นหน้าที่ของศิษยาภิบาลเท่านั้น จึงปล่อยให้ศิษยาภิบาลทำหน้าที่นี้แต่ผู้เดียว โดยเหตุนี้ งานของพระเจ้าจึงไม่เจริญก้าวหน้าเท่าที่ควร ในคริสตจักรหนึ่ง ๆ ศิษยาภิบาลไม่อาจดูแลคริสตสมาชิกทุกคนได้อย่างทั่วถึง และท่านเหล่านั้น ไม่อาจติดตามแนะนำสั่งสอนสมาชิกได้ตลอดเวลา ฉะนั้นจึงต้องอาศัยหลาย ๆ คนช่วยกันแนะนำสั่งสอนตักเตือนซึ่งกันและกัน การแนะนำสั่งสอนไม่จำเป็นต้องเป็นการเทศนาบนธรรมมาตสเสมอไป ท่านแนะนำตักเตือนคนได้ทุกโอกาส จะเป็นการสนทนากันตามธรรมดาในการเยี่ยมเยียน หรือเมื่อเห็นเขามีความทุกข์ลำบาก หรือเห็นเขาประพฤติในทางที่ไม่ถูกต้อง

หรือขณะที่เข่าอ่อนแอที่ถอดยต่อการนมัสการพระเจ้า ท่านอาจให้คำของพระเจ้าเป็นการเตือนสติ เล้าโลมหรือหนุนน้ำใจเขา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สำหรับอนุชนทุกคน ท่านมีโอกาสรับใช้พระเจ้าในการ สั่งสอนได้มากที่สุด โดยการสอนนักเรียนรวีวารศึกษา

งานสั่งสอนคนอื่นไม่ใช่งานที่ง่าย หากท่านไม่ระมัดระวัง บางครั้งแทนที่คนอื่นจะเข้าใจเจตนา ดีของท่าน เขาอาจโกรธเคืองหรือแสดงความไม่พอใจก็ได้ อย่างไรก็ตามผู้ที่จะสอนคนอื่นอย่างน้อย ที่สุด ควรจะทราบหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

หนึ่ง **“เอาใจใส่ดูแล”** การสอนผู้อื่น เราไม่ใช่สอนเพื่ออวดไฮ้ สติปัญญาของตัวเอง และไม่ใช่ ชนิดที่เรียกว่า “สอดรู้สอดเห็น” ในเรื่องของคนอื่น แต่เราสอนเพราะเรารักและเป็นห่วงเขา เป็นการ สอนที่หวังดีต่อเขาจริง ๆ ไม่มีอคติหรืออุปทานใด ๆ ทั้งสิ้น

สอง **“ไม่ใช่ด้วยเงินใจทำ”** ตัวอย่างเช่นการสอนรวีวารศึกษา หากท่านรู้สึกว่าคุณมีความ สามารถในการสอน จงช่วยสอนด้วยความเต็มใจ มิใช่ฝืนใจสอนเพราะศิษยาภิบาลหรือผู้หนึ่งผู้ใด ขอร้อง คนที่ฝืนใจสอนไม่เพียงแต่สอนไม่ได้ดีแล้ว ยังไม่เป็นที่พอพระทัยพระเจ้าด้วย

สาม **“ไม่ใช่ด้วยเห็นแก่ทรัพย์สิน”** โดยทั่วไปเรามักทำงานเพื่อเห็นแก่รางวัล คำชมเชย หรือของ ตอบแทน แต่ในการทำงานให้พระเจ้า เราไม่ควรเห็นแก่สิ่งตอบแทนจากมนุษย์ จงทำเพื่อพระเจ้า โดยตรง จงนึกเสมอว่า “นั่นเป็นงานของพระเจ้าเป็นหน้าที่ของคุณ โดยเฉพาะ พระองค์ก็จะทรงประทาน บำเหน็จให้แก่ท่าน” (มัทธิว.6:4)

สี่ **“จงเป็นแบบอย่าง”** การที่จะสอนคนอื่นให้ได้ผลนั้น เราเองต้องเป็นตัวอย่างที่ดีต่อคนอื่น หากเราไม่ปฏิบัติตามในสิ่งที่เราสอน เราจะให้คนอื่นเชื่อและปฏิบัติตามที่เราสอนได้อย่างไร

ห้า **“มีความถ่อมใจ”** ไม่ว่าจะเป็นการสอนรวีวารศึกษา การพูดในที่ประชุมเยาวชน หรือการ แนะนำตักเตือนคนอื่นเป็นการส่วนตัว การพูดด้วยใจถ่อมเป็นสิ่งสำคัญมาก ท่านไม่ชอบคนที่เย่อหยิ่ง อวดตัวฉันใด คนอื่นก็ไม่ชอบการเย่อหยิ่งอวดตัวของท่านฉันนั้น ยิ่งกว่านั้น พระเจ้าไม่ทรงใช้คนที่ อวดอ้างตัว พระองค์ทรงใช้และอวยพระพรคนที่ถ่อมตัวท่านนั้น

7-9 ดังได้กล่าวมาแล้ว งานสอนคนอื่นไม่ใช่เป็นงานที่ง่าย ท่านอาจจะพบอุปสรรคต่าง ๆ และ ความยากลำบาก ทำให้ท่านถอดใจเลิกความตั้งใจไปได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง งานประกาศพระกิตติคุณ การแจกใบปลิว การชักชวนคนให้มาเชื่อพระเยซูคริสต์การเตือนสติคริสเตียนที่กำลังหลงไปทำความ บาบ ท่านอาจประสบปัญหายุ่งยากหลายอย่างทั้งนี้เพราะขณะที่ทำงานให้พระเจ้า พญามารก็ทำงานด้วย มารไม่ต้องการให้คริสเตียนคนหนึ่งคนใดรับใช้พระเจ้า จึงใช้วิธีต่าง ๆ เพื่อจะทำให้คนของพระเจ้า ผิดหวัง เสียใจ ถอดใจ และละทิ้งงานของพระเจ้าไป เมื่อท่านทราบละนี้แล้ว จงระวังให้ดี อย่าได้ตก หลุมพรางของมาร เมื่อท่านรู้สึกตัวว่า ตนกำลังท้อใจ เบื่อหน่ายต่องานของพระเจ้า โปรดเข้าใจว่า มาร

กำลังทำงานในจิตใจของท่านแล้ว หากท่านปล่อยให้ความท้อใจหรือเบื่อ ๆ หน่ายมีอยู่ในจิตใจของท่านต่อไป ท่านก็จะพ่ายแพ้มารในที่สุด ทางที่จะเอาชนะมารได้ มีทางเดียวเท่านั้น คือ “ตั้งใจมั่นคงในความเชื่อ” เมื่อมีอุปสรรค ความทุกข์ลำบากต่าง ๆ เกิดขึ้น อย่าเก็บไว้เป็นเรื่องกลุ่มใจหรือเสียใจ จงนำเรื่องเหล่านั้นกราบทูลอธิษฐานขอต่อพระเจ้า “เพราะพระองค์ทรงระลึกถึงและรักษาท่านทั้งหลาย”

10-11 ความทุกข์ ความกระวนกระวายใจ อาจเกิดแก่ท่านได้ทุกขณะ ท่านอาจจะกระวนกระวายใจด้วยไม่ทราบว่า จะสอนรวีวารศึกษาประการใดดี ท่านอาจกระวนกระวายด้วยไม่ทราบว่า จะเตือนเพื่อนที่กำลังหลงผิดหรือไม่ การกระวนกระวายเป็นอุปสรรคอย่างร้ายแรงต่องานของท่าน เปรียบเหมือนนักวิ่งที่ถูกถ่วงไว้ด้วยโซ่ ความจริงงานบางอย่างท่านทำได้ดี แต่เนื่องจากกระวนกระวายมากเกินไป จึงทำให้ท่านประสบความสำเร็จล้นหลามในงานนั้น ตัวอย่างเช่นนายเจตน์ไปให้นายแพทย์ตรวจ เขาบอกนายแพทย์ว่า ผมปวดหัวบ่อย ๆ ร่างกายอ่อนเพลีย การเรียนและการงานต่าง ๆ ล้าล่อมลงทุกที ทั้ง ๆ ที่เมื่อก่อน ผมเป็นนักกีฬาและเรียนได้คะแนนเยี่ยม” นายแพทย์ตรวจดูร่างกายแล้วบอกว่า “เธอไม่เป็นอะไรหรอก ร่างกายสมบูรณ์ดีทุกส่วน หมอคิดว่าเธอห่วงและกระวนกระวายมากเกินไป ถ้าเธอพยายามอย่าคิดมาก ตัดความกระวนกระวายออกเสียเธอก็แข็งแรง และเรียนได้ดีเช่นเดิม” ฉะนั้น “บรรดาความกระวนกระวายของท่านจงฝากไว้กับพระองค์ เพราะว่าพระองค์ย่อมทรงระลึกถึงและรักษาท่านทั้งหลาย” แม้ว่าการสอนและการตักเตือนของท่านอาจไม่ได้ผลในตอนแรก ท่านไม่ต้องเสียใจหรือท้อทอยจงพยายามต่อไป พระเจ้าทรงระลึกถึงท่าน และจะทรงช่วยเหลือท่าน

12-14 คริสเตียนที่ได้รับความรอดแล้ว (ขอให้ย้อนกลับไปดูข้อ 4) มีงานสองอย่างที่ควรจะทำอย่างแรกคือ การนำคนอื่นมาเชื่อพระเจ้า อย่างที่สอง คือการบำรุงเลี้ยงชีวิตฝ่ายวิญญาณของตนเองและคนอื่นให้เจริญขึ้น เราอาจจะนำคนอื่นมาเชื่อได้ โดยการเป็นพยาน การชักชวนให้มาโบสถ์ การอธิษฐานเพื่อเขา แต่การช่วยให้ชีวิตฝ่ายวิญญาณจิตเจริญก้าวหน้า นอกจากอธิษฐานเพื่อซึ่งกันและกันแล้ว ยังต้องแนะนำตักเตือนซึ่งกันและกันด้วย (ฮีบรู.3:13) เมื่อเห็นพี่น้องในพระคริสต์มีสิ่งใดบกพร่องซึ่งตนพอจะแนะนำตักเตือนซึ่งกันและกันได้ ก็ควรตักเตือน และถ้าตนเองมีสิ่งใดบกพร่อง ก็ควรยินดีรับการตักเตือนจากผู้อื่นด้วย ท่านที่รับผิดชอบในการสอนรวีวารศึกษา งานเยาวชน งานประกาศพระกิตติคุณ จงทำด้วยความสัตย์ซื่อ เพื่อท่านจะได้รับสง่าราศีเป็นมงกุฎที่ร่วงโรยไม่ได้เป็นบำเหน็จ เมื่อพระเยซูคริสต์เสด็จมา

งานของมารเจริญก้าวหน้าทุกวัน ผู้คนนับจำนวนไม่ถ้วนกำลังพินาศ คริสเตียนเป็นจำนวนมากมายกกำลังอ่อนแอที่ถอย หากท่านไม่ตื่นตัวขึ้นมาช่วยงานของพระเจาก็เท่ากับสนับสนุนงานของมาร ฉะนั้นจงตื่นตัวขึ้น เราทำงานของพระองค์ นำคนมาเชื่อพระเยซูคริสต์ หนุนน้ำใจคริสเตียนให้เข้มแข็งขึ้น คนทั่วโลกเป็นจำนวนมากที่ยอมเป็นเครื่องมือของมาร แต่มีคริสเตียนไม่กี่คนที่ยอมเป็น

เครื่องมือของพระเจ้า พระเจ้าทรงต้องการใช้ท่าน พระองค์ทรงเรียกร้องท่าน พระองค์ตรัสว่า “เราจะใช้
ผู้ใดไป และผู้ใดจะไปแทนเรา” ท่านจงตอบว่าอย่างอิสยาห์ว่า “ข้าพเจ้าอยู่ที่นี้ ทรงใช้ข้าพเจ้าเถิด” (อิส
ยาห์.6:8)

บทเรียนที่ 9 คำสัญญาอันประเสริฐ

2 เปโตร 1:1-11

1,2 พระธรรมเปโตรฉบับสอง เขียนโดยเปโตรอัครสาวกของพระเยซู เช่นเดียวกับพระธรรมเปโตรฉบับต้น เปโตรได้เขียนพระธรรมฉบับนี้ ถึงทุกคนที่มีความเชื่ออันประเสริฐคือคริสเตียนทุกคน การที่เปโตรกล่าวว่าคริสเตียนทุกคนได้รับความเชื่ออันประเสริฐ ก็เพราะได้รับจากองค์พระเยซูคริสต์ เป็นความเชื่อซึ่งนำให้คริสเตียนหลุดพ้นจากบาป กลายเป็นคนชอบธรรม เป็นความเชื่อซึ่งนำพระพรและความหวังมาสู่เรา เป็นความเชื่อซึ่งช่วยให้เราชนะการทดลอง ชนะความทุกข์ยากลำบาก เป็นความเชื่อที่สามารถทำให้เรายิ้มได้ขณะที่มีความทุกข์ และเพราะความเชื่อในพระเจ้าและองค์พระเยซูคริสต์ เราจึงได้รับพระคุณ สันติสุข อันล้นเหลือจากพระเจ้า

ความเชื่อมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับการรู้จักพระเยซูคริสต์ การที่ท่านจะเชื่อพระเยซูคริสต์ได้มากหรือน้อยเพียงใดนั้น อยู่ที่ความสนิทสนม ความใกล้ชิดของท่านที่มีต่อพระองค์ ถ้าท่านรู้จักพระเยซูคริสต์ดี ท่านย่อมมีความเชื่อและความไว้วางใจในพระองค์ทุกอย่าง เหตุที่เรามีความเชื่อ น้อย ยังมี ความสงสัยอยู่ ไม่เชื่อฟังและไว้วางใจในพระองค์ทุกอย่างนั้น เป็นเพราะเรารู้จักพระองค์น้อยเกินไป ตัวอย่างเช่นครั้งหนึ่งเด็กชายสมนึกไปเรียนหนังสือต่างจังหวัด บิดาได้ฝากให้อยู่ในความดูแลของลุงของเขา ซึ่งอยู่ในจังหวัดนั้นคุณลุงบอกสมนึกว่า “ถ้าเธอต้องการอะไร ก็มาเอากับฉันได้” เนื่องจากสมนึกไม่คุ้นเคยกับคุณลุงดี จึงไม่กล้าบอกให้คุณลุงทราบ จนคุณลุงต้องคอยถามเขาเสมอ แต่เมื่อสองสามเดือนผ่านไป สมนึกก็สนิทสนมกับคุณลุงและกล้าขอความช่วยเหลือจากคุณลุง

เรามักนึกว่า คนที่ไม่ใช่คริสเตียนเท่านั้นที่ไม่รู้จักพระเยซูคริสต์ แต่ความจริงแม้คริสเตียนเอง ก็มีไม่น้อยที่ยังไม่รู้จักพระเยซูคริสต์ บางทีท่านอาจเป็นคนหนึ่งในจำนวนคนเหล่านั้น เพราะมีคนจำนวนไม่น้อยที่คิดว่าเป็นคริสเตียนโดยปฏิบัติตามบิดามารดาเขานึกว่าเมื่อคุณพ่อคุณแม่เป็นคริสเตียน เขาก็ควรเป็นคริสเตียนด้วย บางคนมาเป็นคริสเตียนโดยคำชักชวนของเพื่อน และมีเหตุอื่นอีกหลายอย่าง ที่ทำให้เขาเป็นคริสเตียน โดยไม่เข้าใจความหมายที่แท้จริงของการเป็นคริสเตียน การที่เขามาเป็นคริสเตียนโดยลักษณะเช่นนี้ เราไม่อาจกล่าวว่าเขาเป็นคริสเตียนที่ไม่ถูกต้อง แต่มีสิ่งหนึ่งซึ่งคริสเตียนทุกคนต้องทราบไว้ คือท่านจะมาเป็นคริสเตียนเนื่องจากเหตุใดก็ตาม ท่านจำเป็นอย่างยิ่งจะต้องรู้จักพระเยซูคริสต์ ท่านต้องทราบว่า การเป็นคริสเตียนที่แท้จริงนั้นไม่ใช่การนับถือศาสนาท่านไม่ควรนับถือพระเยซูคริสต์ในฐานะที่พระองค์เป็นศาสดาเท่านั้น ถ้าท่านเข้าใจพระเยซูเช่นนี้ ก็เท่ากับว่าท่านก็ยังไม่รู้จักพระเยซูคริสต์ พระเยซูคริสต์มิใช่เป็นเพียงศาสดา หากท่านนับถือพระเยซูคริสต์เพราะเพียงนี้ถือว่า

พระองค์เป็นศาสดาของศาสนาคริสต์ ซึ่งเป็นศาสนาหนึ่งของโลก ท่านไม่จำเป็นต้องนับถือพระองค์ก็ได้ หากท่านนับถือพระเยซูคริสต์ในฐานะที่พระองค์เป็นพระศาสดาผู้ยิ่งใหญ่ ท่านก็ไม่ได้อะไรจากพระองค์ ถ้าเช่นนั้นเราควรจะรู้จักพระเยซูคริสต์ในลักษณะใด ประการสำคัญที่สุด ท่านต้องทราบว่าเป็นพระเยซูคริสต์เป็นพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ การที่เรามาเป็นคริสเตียน ก็เพราะเราทราบว่า เราเป็นคนบาป ต้องการความรอดจากพระองค์ ประการที่สอง เราต้องทราบว่าพระเยซูคริสต์เป็นพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ พระองค์ทรงเป็นบ่อเกิดแห่งทุกสิ่งทุกอย่าง ทั้งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิต และพระองค์ทรงพระชนม์อยู่เป็นนิรันดร์ ประการที่สาม พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงไว้ซึ่งความยุติธรรม พระองค์ทรงพิพากษาลงโทษความบาป ขณะเดียวกันพระองค์ทรงมีพระทัยเต็มไปด้วยความรัก และพระองค์ทรงรักษาคำมั่นสัญญาของพระองค์ที่มีต่อมนุษย์เสมอ

ที่กล่าวนี้เป็นเพียงส่วนหนึ่งเท่านั้น ซึ่งท่านต้องทราบเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์หากท่านทราบว่าพระเยซูคริสต์เป็นพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ พระองค์ทรงเต็มไปด้วยความรัก พระองค์ทรงพระชนม์อยู่เสมออย่างไม่เปลี่ยนแปลง พระองค์ทรงรักษาคำมั่นสัญญาของพระองค์อย่างเสมอต้นเสมอปลาย ท่านย่อมจะมีความเชื่อและไว้วางใจในพระองค์ บางทีอาจเนื่องจากท่านรู้จักพระเยซูเพียงแต่ผิวเท่านั้น ท่านมิได้สนิทสนมกับพระเยซูอย่างแท้จริง ท่านรู้จักพระเยซูเพียงแต่นาม จึงทำให้ท่านขาดความเชื่อในพระองค์ ท่านจำเป็นต้องอย่างยิ่งที่จะต้องติดต่อใกล้ชิดสนิทสนมกับพระองค์อย่างแท้จริง ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป โดยการรับพระเยซูคริสต์เข้ามาในจิตใจของท่าน สนิทนากับพระองค์ โดยการอ่านพระคัมภีร์และอธิษฐาน และดำเนินชีวิตร่วมกับพระองค์ โดยการปฏิบัติตามพระบัญชาของพระองค์

3.4 ถ้ามีพระมหากษัตริย์องค์หนึ่ง ทรงประกาศว่า “ถ้าใครรู้จักเรา เราจะให้ครองเมือง ๆ หนึ่ง” หรือ “ถ้าใครรู้จักเรา เราจะยกพระราชวังให้หลังหนึ่ง” เชื่อว่าทุกคนที่ได้อ่านคำประกาศนั้นคงต้องการรู้จักพระองค์เป็นแน่ เพราะเพียงแต่รู้จักกับพระองค์เท่านั้นก็จะได้รับทรัพย์สมบัติมหาศาล พระเยซูคริสต์ได้ทรงสัญญาว่าจะมอบสิ่งประเสริฐที่สุดให้แก่ทุกคนที่ได้รู้จักพระองค์ ประการแรกที่สุดก็คือชีวิต พระเยซูคริสต์ทรงสัญญาว่า ผู้ที่รู้จักพระองค์ จะได้รับชีวิต และชีวิตนั้นเป็นชีวิตนิรันดร์จากพระองค์ เป็นชีวิตที่ไม่ต้องตายอีกต่อไป (ยอห์น 3:16, 36, 5:24, 6:40)

ของประทานประการที่สอง ที่พระเยซูคริสต์จะประทานให้แก่เรา คือ ความชอบธรรม พระองค์ตรัสว่า คนที่ชอบธรรมเท่านั้น จึงจะมีชีวิตนิรันดร์ (มัทธิว. 25:46) แต่พระคริสต์ธรรมคัมภีร์กล่าวว่า “ไม่มีคนชอบธรรมสักคนหนึ่ง ไม่มีเลย” (โรม.3:10) มนุษย์ทุกคนเป็นคนบาป และเพราะความบาปนี้แหละมนุษย์ทุกคนจึงต้องตาย (โรม.6:23) โดยเหตุนี้ นักบุญและนักพรตต่าง ๆ มากมายจึงพยายามแสวงหาความชอบธรรม บางคนต้องธุดงค์ไปในที่ต่าง ๆ บางคนบำเพ็ญทุกขกิริยา บางคนจำศีลภาวนาอยู่ในถ้ำ เพื่อแสวงหาสันติสุข ความรอด ความบริสุทธิ์ ความชอบธรรม และเพื่อจะให้พ้นความทุกข์

ทรمانฝ่ายโลก แต่วิธีเหล่านี้ไม่อาจช่วยให้เขาพบความสำเร็จ มีทางเดียวเท่านั้น คือเข้ามาหาพระเยซูคริสต์ พระองค์สามารถประทานความชอบธรรมให้ทุกคน และความชอบธรรมของพระองค์จะนำเราสู่นิรันดร ให้เรามีความสุขตลอดไปกับพระองค์

คำสัญญาอันใหญ่ยิ่งอีกประการหนึ่ง ที่พระองค์จะประทานให้แก่คนที่รู้จักพระองค์คือ “จะได้รับส่วนในสภาของพระองค์” หมายความว่า พระองค์จะประทานนิสัยของพระองค์ให้แก่เรา ให้เรามีนิสัยเหมือนพระองค์ มีชีวิตเหมือนพระองค์ นิสัยดั้งเดิมของมนุษย์ทุกคนเป็นนิสัยบาป ทุกคนทราบว่าไม่ควรทำชั่ว ไม่ควรกล่าวคำหยาบคาย ไม่ควรมีอารมณ์ร้าย ฯลฯ และทุกคนอยากกระทำดี แต่ก็กระทำไม่ได้ เพราะเราไม่อาจเอาชนะนิสัยดั้งเดิม หรือนิสัยบาปของเราได้นั่นเอง แม้จะพยายามสักเท่าใดก็ตาม วิธีแก้ไขที่ดีที่สุด ไม่ใช่พยายามบังคับตนมิให้คิดหรือกระทำชั่ว เพราะเราไม่อาจบังคับตนเองได้ แต่จงกำจัดนิสัยชั่วออกจากจิตใจของเรา โดยสารภาพความบาปต่อพระเยซูคริสต์ พระองค์ก็จะทรงโปรดยกโทษให้เรา และทรงชำระเราให้พ้นจากอธรรมทั้งสิ้น (1 ยอห์น.1:9) เมื่อจิตใจของเราได้รับการชำระให้บริสุทธิ์แล้ว พระองค์ก็จะเสด็จเข้ามาในจิตใจของเรา ความคิดทุกอย่างของเราก็จะเปลี่ยนใหม่ เป็นความคิดของพระเจ้า ชีวิตของเราก็จะเหมือนชีวิตของพระองค์ สิ่งใดที่พระองค์ไม่อยากจะกระทำ เราก็จะไม่อยากกระทำด้วย

5-9 บัดนี้ท่านทราบแล้วว่า พระเยซูคริสต์ทรงสัญญาว่าจะประทานของประทานที่ประเสริฐหลายอย่างแก่ท่าน และท่านทราบว่าพระองค์ทรงรักษาคำมั่นสัญญาเสมอ บุตรที่ดีเมื่อทราบว่าบิดาจะให้ของขวัญแก่เขา ย่อมพยายามประพฤติดีเป็นพิเศษให้เป็นที่พอใจของบิดา หากท่านรู้จักพระเยซูคริสต์ดี ท่านก็จะทราบว่าสิ่งใดบ้าง ที่ท่านสามารถกระทำให้เป็นที่พึงพอใจของพระเยซูคริสต์ สิ่งสำคัญที่สุดที่ท่านได้รับของประทานอันประเสริฐจากพระเยซูคริสต์ ตามที่พระองค์ทรงสัญญาไว้ นั่นคือ “ความเชื่อ” ซึ่งได้กล่าวมาแล้วในตอนต้น เมื่อท่านเชื่อว่าพระเยซูคริสต์สามารถประทานชีวิตนิรันดร ความชอบธรรมและชีวิตที่บริสุทธิ์ แก่ท่านได้ ท่านก็ย่อมต้อนรับพระองค์เข้ามาในจิตใจของท่าน เมื่อท่านมีพระเยซูคริสต์อยู่ในจิตใจของท่าน คำสัญญาอันประเสริฐก็จะสำเร็จบริบูรณ์ในชีวิตของท่าน

ในพระธรรมยากอบได้พูดถึงความเชื่อกับการประพฤติ หากท่านมีความเชื่อ ท่านย่อมสำแดงความเชื่อของท่านออกมาให้เห็นโดยการประพฤติ ในบทนี้เปโตรกล่าวว่า คนที่มีความเชื่อย่อมมีการประพฤติที่ดี มีความเหนียวรั้งตน มีความอดทน มีความชอบธรรมมีความรักระหว่างพี่น้อง และรักคนทั่วไปด้วย หากผู้ใดบอกว่าเขามีความเชื่อ และรู้จักพระเยซูคริสต์ แต่ไม่มีการประพฤติที่กล่าวมาแล้วนั้น แสดงว่าเขายังไม่มีความเชื่อและยังไม่รู้จักพระเยซูคริสต์

10,11 เมื่อท่านรู้จักพระเยซู และดำเนินชีวิตเพื่อพระองค์แล้ว ท่านจะสามารถชนะตัวเอง ชนะความบาป ชนะพญามารซาตาน นอกจากจะได้รับพระพรในโลกนี้แล้ว ท่านก็ยังมีสิทธิอันสมบูรณ์ในแผ่นดินสวรรค์อีกด้วย

บทเรียนที่ 10 คำพยากรณ์ที่เชื่อถือได้

2 เปโตร 1:12-21

12 ขณะเปโตรเขียนพระคริสตธรรมเล่มนี้ ท่านอยู่ในวัยชรามากแล้ว ท่านได้หวนนึกถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ผ่านไปในอดีต นึกถึงความอ่อนแอของตน ขณะเดียวกันก็นึกถึงความรักของพระเยซูคริสต์ที่มีต่อตน แม้ว่าเปโตรจะปฏิเสธพระเยซูถึงสามครั้ง และละทิ้งพระองค์กลับไปประกอบอาชีพเป็นชาวประมง แต่พระเยซูก็ยังรักเปโตร เมื่อพระองค์ทรงฟื้นคืนพระชนม์แล้ว พระองค์ได้เสด็จไปหาท่าน ขณะที่ท่านกำลังจับปลาอยู่ในทะเลพระเยซูได้ถามท่านว่า “เปโตรเอ๋ย เจ้ารักมากกว่าสิ่งเหล่านี้หรือไม่” เปโตรตอบพระเยซูว่า “พระองค์ทรงทราบว่าข้าพเจ้ารักพระองค์” แต่พระเยซูทราบว่าเปโตรมิได้ตอบจากน้ำใสใจจริง จึงทรงถามอีกสองครั้ง ครั้งที่สามเปโตรทราบว่า ตนมิได้รักพระเยซูอย่างแท้จริงดังที่ตอบไป จึงรู้สึกเสียใจมาก เมื่อเปโตรทราบว่าตนได้ลืมนึกไปแล้ว ก็รีบกลับใจใหม่ตอบพระเยซูคริสต์เป็นครั้งสุดท้ายว่า “ข้าพเจ้ารักพระองค์” พระเยซูตรัสสั่งว่า “จงเลี้ยงดูลูกแกะของเรา” แล้วพระเยซูทรงพยากรณ์ให้เปโตรทราบถึงความลำบากที่เปโตรจะได้รับในอนาคต ยามเมื่อท่านแก่ชราลง (ยอห์น 21:18,19)

13,14 เปโตรทราบว่าเวลาที่ตนจะอยู่ในโลกนี้มีอีกไม่นาน ตนก็จะจากโลกนี้ไป แต่ท่านไม่มีความกลัวต่อความตาย เพราะทราบว่าโลกนี้เป็นที่อยู่เพียงชั่วคราวเท่านั้น (1 เปโตร.2:11) ร่างกายเปรียบเสมือนบ้าน ซึ่งจิตวิญญาณอาศัยอยู่ การตายเป็นเพียงการย้ายที่อยู่จากบ้านที่ผุพังเก่าเปื่อย ที่ล้อมรอบไปด้วยความยากลำบากรอบด้าน ไปสู่บ้านใหม่ที่เต็มไปด้วยความสุขความสบาย แวดล้อมไปด้วยความสวยงาม เป็นบ้านที่ปราศจากความทุกข์โศกเศร้า โดยเหตุนี้เปาโลจึงกล่าวว่า “ข้าพเจ้ามีความปรารถนาจะลาไปอยู่กับพระคริสต์ ซึ่งประเสริฐกว่ามากนัก”

ขณะนั้นการข่มเหงรังแกคริสเตียนยังคงดำเนินอยู่ ตามคำพยากรณ์ของพระเยซูเปโตรทราบว่าตนจะพบจุดจบในชีวิตด้วยความลำบาก จะถูกจับไปประหารชีวิตและต้องทนทุกข์ทรมาน แต่แทนที่เปโตรจะหวาดหวั่นต่อเหตุการณ์ข้างหน้าที่น่าจะเกิดขึ้น จนเป็นทุกข์ใจ เปโตรกลับเป็นฝ่ายหนุนน้ำใจคนอื่น เตือนสติคนอื่นให้นึกถึงคำสอนของพระเยซูคริสต์ คำสัญญา ตลอดจนพยากรณ์ของพระองค์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเปโตรได้เตือนสติให้คริสเตียนทุกคน นึกถึงการเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระเยซูคริสต์ เพื่อให้คริสเตียนทุกคนมีกำลังใจที่จะอดทนต่อความทุกข์ลำบาก และเตรียมตัวพร้อมเสมอที่จะพบพระองค์

เราทุกคนก็เช่นเดียวกันกับเปโตร วันหนึ่งจะจากโลกนี้ไป ท่านได้เตรียมพร้อมสำหรับพบพระเจ้าหรือยัง ความตายมีอยู่ทุกหนทุกแห่งในโลก มันอาจเกิดขึ้นทุกขณะและเกิดขึ้นแก่คนทุกเพศทุกวัย ความตายมิได้บังเกิดแก่คนชราเท่านั้น แต่เกิดแก่ทุกคนสำหรับคนที่รักพระเจ้า เชื่อพระเยซูคริสต์ ย่อมไม่กลัวความตาย เพราะนอกจากพระเจ้าอนุญาต ความตายจะเกิดขึ้นแก่เราไม่ได้ แต่ถ้าหากจะถึงวันตายของเรา ๆ ก็มีความยินดีที่จะได้อาศัยอยู่ในอ้อมอกของพระเยซูคริสต์

แม้เปโตรจะไม่มี ความกลัวในเรื่อง “ความตาย” แต่ท่านก็เป็นห่วงอยู่เรื่องหนึ่งคือคนในสมัยนั้นเป็นจำนวนมากไม่เชื่อคำพยากรณ์ เกี่ยวกับงานการเสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซูคริสต์ และปัจจุบันก็มีคริสเตียนจำนวนไม่น้อยที่สงสัยการเสด็จมาครั้งที่สองของพระองค์เช่นเดียวกัน เปโตรจึงใช้เวลาเล็กน้อยที่ยังเหลืออยู่ พยายามอธิบายให้ทุกคนทราบว่า คำพยากรณ์นี้เป็นความจริง เพื่อให้คริสเตียนทุกคนยึดมั่นในความเชื่อ และเตรียมพร้อมเสมอที่จะพบพระองค์

15-21 เหตุที่คริสเตียนสงสัย และเฉยเมยต่อคำพยากรณ์ เกี่ยวกับการเสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซูคริสต์ อาจเนื่องจากเหตุสองประการ ประการแรก คริสเตียนได้รอคอยการเสด็จมาของพระเยซูคริสต์เป็นเวลานานแล้ว แต่ยังไม่ปรากฏว่า พระองค์จะเสด็จมา จึงก่อให้เกิดความสงสัยและเหนื่อยหน่าย ประการที่สอง เขาไม่เชื่อในฤทธิ์อำนาจของพระองค์ไม่เชื่อว่าพระองค์เป็นพระบุตรของพระเจ้า ผู้ได้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อไถ่คนบาป และทรงฟื้นคืนพระชนม์ในวันที่สาม เขาไม่เชื่อว่าพระเยซูคริสต์มีฤทธิ์อำนาจที่จะเสด็จกลับมาอีกบางคนกล่าวว่า คำพยากรณ์เกี่ยวกับเรื่องนี้เป็นเพียงคำสอนที่พระเยซูคริสต์คิดขึ้น เพื่อให้คริสเตียนทุกคนยึดมั่นในคำสอนของพระองค์ พระองค์คงไม่เสด็จมาจริง ๆ ดังที่เราเข้าไปในคริสเตียนที่อ่อนแออยู่แล้ว เมื่อได้ฟังคำสอนต่าง ๆ ที่ผิดก็ยิ่งอ่อนแอลง เปโตรเป็นห่วงในเรื่องนี้มาก จึงพิสูจน์ให้ทุกคนทราบว่า คำพยากรณ์ในพระคัมภีร์เป็นความจริง และพระเยซูคริสต์จะเสด็จมาจริง ๆ ดังคำตรัสพระองค์

เราเชื่อว่า การเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระเยซูเป็นความจริง ก็เพราะ

หนึ่ง เปโตรกล่าวว่า การเสด็จกลับมาครั้งนั้น มิใช่เป็นนิยายที่เล่าสู่กันฟังหรือเป็นเรื่องที่คิดขึ้นเอง แต่ท่านได้เห็นฤทธิ์อำนาจของพระเยซูคริสต์ด้วยตาของตนเอง ขณะพระเยซูคริสต์ทรงจำแลงพระกายบนภูเขาอันศักดิ์สิทธิ์ พระกายของพระองค์ประกอบไปด้วยรัศมีอันเจิดจ้า ท่านได้เห็นโมเสสและเอลียา ยืนอยู่ข้าง ๆ พระองค์ และสนทนากับพระองค์และมีเสียงจากสวรรค์ตรัสว่า “ท่านนี้เป็นบุตรที่รักของเรา เราชอบใจท่านมาก” ประสบการณ์ที่เปโตรได้พบเห็นนั้น ย่อมเป็นข้อยืนยันได้อย่างดีว่า พระเยซูเป็นพระบุตรของพระเจ้า พระองค์ทรงมีฤทธิ์อำนาจใหญ่ยิ่ง คำสอนและคำพยากรณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการเสด็จมาของพระองค์จึงเป็นไปได้อย่างแน่นอน

สอง คำพยากรณ์และคำสัญญาของพระเยซูคริสต์เอง ทำให้เรามั่นใจในข้อนี้มีผู้เฉลียวว่าในพระคริสตธรรมคัมภีร์ทั้งเล่ม มีข้อความเกี่ยวกับการเสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซูคริสต์หนึ่งข้อในทุก ๆ ยี่สิบห้าข้อ แสดงว่าเรื่องการเสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซูคริสต์เป็นเรื่องที่สำคัญมาก คำพยากรณ์ตลอดตลอดจนคำสัญญาต่าง ๆ ที่ปรากฏในพระคริสตธรรมคัมภีร์จะต้องเป็นผลสำเร็จทุกประการ เพราะคำพยากรณ์เหล่านี้พวกผู้พยากรณ์มิได้คิดขึ้นมาเอง “แต่ได้กล่าวคำซึ่งมาจากพระเจ้า ตามที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงคลอใจให้กล่าวนั้นและพระเยซูคริสต์ตรัสว่า” “ฟ้าและดินจะล่องไป แต่ถ้อยคำของเราจะล่องไปหามิได้เลย (ลูกา.21:33) ตัวอย่างเช่น คำพยากรณ์เกี่ยวกับการบังเกิด การสิ้นพระชนม์ การคืนพระชนม์ของพระเยซูคริสต์ ในพระคัมภีร์เดิม ล้วนสำเร็จครบถ้วนทุกประการ คำพยากรณ์เกี่ยวกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นก่อนที่พระเยซูคริสต์จะเสด็จกลับมาเช่น เกิดแผ่นดินไหวการกัณดารอาหาร การสงคราม และอื่น ๆ อีกมากมาย ก็กำลังเกิดขึ้นตามลำดับ สิ่งเหล่านั้นย่อมเป็นข้อพิสูจน์ได้อย่างชัดเจนว่า คำพยากรณ์ในพระคัมภีร์เป็นความจริงที่เชื่อถือได้

เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นทั่วโลกในปัจจุบัน น่าจะเป็นอุทาร์ณเตือนสติเราทุกคนให้ทราบว่าเป็นวันที่พระเยซูคริสต์จะเสด็จกลับมาในใกล้เข้ามาแล้ว หมายความว่าอีกไม่นานเราจะได้พบพระเยซูคริสต์ เราควรจะถามตัวเองว่า เราพร้อมที่จะพบพระองค์แล้วหรือยังถ้าพระองค์จะเสด็จมาในวันนี้ ในอาทิตย์หน้า หรือเดือนหน้า ปีหน้า เราจะรู้สึกยินดีหรือเสียใจ เป็นความจริงที่ว่า เมื่อเราเชื่อและต้อนรับพระเยซูคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดแล้วเราจะได้ชีวิตนิรันดร์ แต่เราจะไปพบพระองค์ด้วยมือเปล่าหรือมีคนเป็นจำนวนมากที่ยังอยู่ในความมืด มีชีวิตอยู่ในความบาป บางคนเป็นเพื่อนของท่าน บางคนเป็นญาติพี่น้องของท่าน ท่านได้ทำหน้าที่ของท่านโดยการบอกกล่าวข่าวประเสริฐแห่งความรอดให้เขาทราบหรือเปล่า ท่านอาจจะคิดว่ายังมีเวลาอีกนานกว่าพระองค์จะเสด็จมา ยังไม่จำเป็นที่จะต้องเตรียมตัวพบพระองค์ ถ้าท่านเข้าใจเช่นนั้น จงเข้าใจเสียใหม่เถิดว่า ท่านจะต้องเตรียมพร้อมที่จะพบพระเยซูคริสต์ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป เพราะแม้พระเยซูยังไม่เสด็จมาในปีนี้หรือปีข้างหน้า แต่เราไม่อาจรับประกันว่า ชีวิตของเราจะยืนอยู่ได้นานเท่าใด โรคร้ายไข้เจ็บ อุบัติเหตุ และเหตุการณ์เลวร้ายต่าง ๆ อาจเกิดขึ้นแก่เราได้ทุกขณะ ท่านพร้อมที่จะพบพระเยซูคริสต์หรือยัง

ผู้ที่ยังมิได้บังเกิดใหม่ จงเชื่อและต้อนรับพระเยซูคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดเป็นส่วนตัวของท่าน ส่วนผู้ที่บังเกิดใหม่แล้ว ก็จงทำงานเพื่อพระองค์ ขณะที่ยังมีโอกาสอยู่เพื่อท่านจะไม่เชื่อความละอายที่จะพบพระเยซูคริสต์ มีคริสเตียนเป็นจำนวนมากที่อ่อนแอและขาดความเชื่อ ต้องการความช่วยเหลือจากท่าน พระเยซูไม่เพียงแต่ต้องการให้ไปโตร เลี้ยงดูลูกแกะของพระองค์เท่านั้น พระองค์ก็ต้องการให้ท่าน เลี้ยงดูลูกแกะของพระองค์ด้วย

บทเรียนที่ 11 ผู้พยากรณ์เท็จคือใคร

2 เปโตร 2:1-9

อาทิตย์ที่แล้ว เราได้เรียนถึงคำพยากรณ์ เกี่ยวกับการเสด็จมาของพระเยซูคริสต์และเหตุผลต่าง ๆ ที่ทำให้เราเชื่อว่า การเสด็จมาครั้งที่สองของพระองค์นั้นเป็นความจริงถ้าท่านอ่านหนังสือพิมพ์หรือฟังข่าวจากวิทยุทุกวัน ท่านก็จะทราบว่ โลกปัจจุบันเต็มไปด้วยความวุ่นวาย การสงคราม การฆ่าฟันกัน การฉ้อโกง การกั้นอาหาร ภัยธรรมชาติ โรคระบาด สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นสัญลักษณ์ เตือนให้ทราบถึงการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์ ตามคำพยากรณ์ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ นอกจากความทุกข์ลำบาก และสิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นก่อนพระเยซูคริสต์จะเสด็จกลับมาแล้ว ยังมีสิ่งสำคัญอีกหลายอย่างเกิดขึ้นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งในจำนวนเหล่านั้น ซึ่งเราจะเรียนในวันนี้คือผู้พยากรณ์เท็จ พระเยซูคริสต์ตรัสว่า ก่อนพระองค์เสด็จกลับมา จะมีผู้พยากรณ์เท็จเกิดขึ้น เทียวล่อลวงคนเป็นอันมากให้หลงไป ผู้พยากรณ์เท็จเหล่านี้จะมาหาท่านนุ่งห่มคลุมแกะ แต่ภายในเขาก็ร้ายกาจดุขสุนัขป่า (มัทธิว.24:11; 7:15)

ก่อนที่จะกล่าวถึง “ผู้พยากรณ์เท็จ” ต่อไป ก็ใครที่จะให้ท่านเข้าใจคำว่า “ผู้พยากรณ์” เสียก่อน คนส่วนมากเข้าใจเพียงว่า “ผู้พยากรณ์” หมายถึงคนที่สามารถทำนายเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตเท่านั้น แต่ความจริงแล้ว “ผู้พยากรณ์” มีความหมายกว้างขวางยิ่งกว่านั้น ความหมายที่แท้จริงของคำว่า “ผู้พยากรณ์” ในพระคริสตธรรมคัมภีร์คือ “คนซึ่งพูดแทนพระเจ้า” เช่นเมื่อพระเจ้าทรงต้องการส่งข่าวหรือคำตักเตือน มายังชนชาติอิสราเอล คนที่พระเจ้าทรงแต่งตั้ง ให้พูดกับชนชาติอิสราเอลแทนพระองค์นั้นแหละ ที่เราเรียกว่า “ผู้พยากรณ์” เรื่องที่พระองค์ทรงบัญชาให้ผู้พยากรณ์พูดไม่จำเป็นต้องเป็นคำทำนายหรือคำพยากรณ์เสมอไป อาจจะเป็นคำตักเตือน คำสั่ง คำสั่งสอนหรือเรื่องใด ๆ ก็ได้ ที่พระองค์ทรงต้องการให้มนุษย์ทราบ ฉะนั้นแม้ว่าอับราฮัม เอลียา อะลิสซา ยอห์นบัพติศโต และคนอื่น ๆ อีกหลายคน มิได้กล่าวคำพยากรณ์แต่ประการใด แต่เราก็เรียกท่านเหล่านั้นว่า “ศาสดาพยากรณ์” เพราะพระเจ้าทรงใช้ให้เขาเหล่านั้นพูดแทนพระองค์

1-3 เปโตรกล่าวว่าก่อนวันที่พระเยซูคริสต์จะเสด็จมา จะมีผู้พยากรณ์เท็จเกิดขึ้น ในเมื่อผู้พยากรณ์หมายถึง “คนที่พูดแทนพระเจ้า” ผู้พยากรณ์เท็จจึงหมายถึง “คนที่พูดโดยแอบอ้างพระนามของพระเจ้า” พวกผู้พยากรณ์เท็จ เป็นอันตรายต่อคริสตจักรของพระเจ้ามาก ซึ่งคริสเตียนทุกคนต้องระมัดระวังเป็นพิเศษ เพราะเขาจะมาหาท่านมิใช่ในลักษณะที่น่าเกลียดน่าชัง แต่จะมาหาท่านด้วยความอ่อนสุภาพ ดูจากภายนอกเป็นคนที่น่าเลื่อมใสมาก น่าเคารพนับถือ ดังที่พระเยซูตรัสไว้ว่า “จงระวังผู้

พยากรณ์ที่มาหาท่านมุ่งห่มคลุม แต่ภายในเขาร้ายกาจดุจสุนัขป่า” โดยเหตุที่เขาไปในลักษณะเช่นนี้ คนที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์จึงถูกล่อลวงไป

ผู้พยากรณ์เท็จอาจมาในรูปลักษณะของนักเทศน์ที่เคร่งต่อคำสอนของพระเจ้า เขาอาจมาในลักษณะของนักฟื้นฟู หรือลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ซึ่งทำให้ท่านหลงเข้าใจว่าเขาเป็นคนที่พระเจ้าทรงใช้ให้มา อย่างไรก็ตามจากคำอธิบายของเปโตร เราพอจะทราบว่า “ผู้พยากรณ์เท็จ” มีลักษณะอย่างไรบ้าง

หนึ่ง ผู้พยากรณ์เท็จจะแอบอ้างเอามิชานาสิทิมมาเสียมสอน ท่านอย่าเข้าใจว่าเขาไม่สอนจากพระคัมภีร์ ตรงกันข้าม เขาจะใช้พระคริสตธรรมคัมภีร์มากที่สุด เขามีความรู้ความชำนาญในพระคัมภีร์ดี จนสามารถหาข้ออ้างในพระคริสตธรรมคัมภีร์ทุกข้อที่ท่านต้องการ และทุกครั้งที่เขาอธิบาย เขาจะอ้างข้อพระธรรมเป็นหลักฐาน แต่ท่านจะไปเชื่อเขาไม่ได้ เพราะเมื่อครั้งพญามารทดลองพระเยซูคริสต์ มารก็ได้อ้างข้อพระธรรมเช่นเดียวกัน ที่เราไม่เชื่อคำอ้างจากพระคัมภีร์ของเขา ไม่ใช่เพราะพระคำของพระเจ้าบกพร่องแต่เพราะคนที่ใช้นั้นใช้ในทางที่ผิด เขาบิดเบือนความจริงในพระคัมภีร์เสีย โดยยกข้อหนึ่งข้อใดหรือตอนหนึ่งตอนใดของพระคริสตธรรมคัมภีร์ขึ้นมาอ้าง แล้วใช้เหตุผล ความคิดลึกลับ หรือคำสอนที่ผิดของเขา อธิบายข้อพระธรรมนั้นให้บิดเบือนจากความจริงไป ตัวอย่างเช่นในมัทธิว 23:9 กล่าวว่า “อย่าให้ผู้ใดในแผ่นดินโลกเรียกตนว่า “บิดา” หากท่านจะปฏิบัติตามข้อนี้ ท่านก็ไม่ควรเรียกบิดาของท่านว่า “บิดา” ตามข้อ 7 ถ้าท่านปฏิบัติเช่นนี้ ท่านคงนึกภาพได้ว่า “อะไรจะเกิดขึ้น” ที่เป็นเช่นนี้มีได้หมายความว่าพระเยซูสอนผิด แต่ความหมายที่แท้จริงของพระองค์ลึกซึ้งกว่านั้น และถ้าท่านอ่านพระคริสตธรรมคัมภีร์ทั้งหมด ไม่ว่าจะ เป็นคำสอนของพระเยซู หรือของอัครสาวก หรือของผู้พยากรณ์ก็ตาม ล้วนแต่สอนให้ท่านเคารพบิดามารดา หากพระเยซูคริสต์ไม่ทรงต้องการให้เราเรียกผู้บังเกิดเกล้าว่าบิดาแล้ว ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ก็คงไม่มีคำว่า “บิดา” สำหรับคนอื่นต่อไปและจะเป็นสิ่งที่น่าหัวเราะเพียงใด หากท่านเรียกบิดาของท่านว่า “พ่”

ผู้พยากรณ์เท็จเหล่านั้น นอกจากอาศัยพระคัมภีร์เป็นเครื่องมือประกอบในการอธิบายคำสอนที่ผิด ๆ ของเขาแล้ว ก็ยังไม่เชื่อข้อพระธรรมบางตอน เช่น เขาไม่มีเชื่อเรื่องการอัศจรรย์ ไม่เชื่อเรื่องการฟื้นคืนพระชนม์ บางคนถึงกับไม่เชื่อว่ามิชานาสิทิมเป็นต้นทางป้องกันไม่ให้เราหลงผิดเนื่องด้วยคำสอนผิดของเขาเหล่านั้น ก็คือ จงอ่านพระคัมภีร์เสมอศึกษาให้มีความรู้ในพระคัมภีร์กว้างขวางขึ้น อย่าด่วนยึดถือข้อหนึ่งข้อใด หรือตอนหนึ่งตอนใดที่มีข้อความกำกวมหรือขัดต่อความรู้สึกเป็นหลัก จงศึกษาให้รู้ความหมายที่แท้จริงในพระคริสตธรรมคัมภีร์นั้น โดยพิจารณาเปรียบเทียบกับตอนอื่น ๆ ในพระคริสตธรรมคัมภีร์

สอง “เขาปฏิเสษองค์พระผู้เป็นเจ้าของได้ทรงไถ่เขาไว้” ดังเช่น มีคริสเตียนนิกายหนึ่งสอนว่า พระเยซูไม่สามารถช่วยท่านได้ พระองค์เป็นเพียงศาสดาพยากรณ์เท่านั้น และพระองค์ก็ได้สิ้นชีพไปแล้ว มีอีกกลุ่มหนึ่งสอนว่า พระเยซูคริสต์ได้มีสิทธิอำนาจดังพระบิดา พระองค์เป็นพระบุตร ย่อมมีอำนาจน้อยกว่าพระบิดา และเขาสอนอีกว่า พระเยซูไม่ใช่พระเจ้า และคำสอนแปลก ๆ อีกมากมาย ซึ่งจะทำให้ท่านหลงผิดไปจากพระเจ้า ดังพระคำของพระเยซูคริสต์กล่าวว่า “จะมีผู้พยากรณ์เท็จหลายคน เทียวล่อลวงคนเป็นอันมากให้หลงไป”

หลักความเชื่อที่เป็นรากฐานของคริสเตียน ซึ่งท่านต้องทราบไว้ก็คือ 1. พระคริสตเจ้าได้ถวายพระชนม์เพราะความผิดของเราทั้งหลาย 2. พระองค์ทรงถูกฝัง 3. วันที่สามพระองค์ทรงฟื้นคืนพระชนม์ (1 โครินธ์.15:3,4) หากมีผู้ใดสอนผิดจากความจริงทั้งสามประการนี้ ท่านจงอย่าเชื่อถือ อีกประการหนึ่ง ซึ่งท่านต้องทราบคือ คำสอนที่มาจากพระเจ้าจะช่วยให้เราเห็นพระเจ้าเด่นชัดขึ้น แต่คำสอนซึ่งมาจากมนุษย์จะทำให้เราเห็นพระเจ้าเลือนลางไป และตัวเราเองเด่นชัดขึ้นแทนที่

สาม ผู้พยากรณ์เท็จจะกล่าวร้าย “ทางความจริง” ส่วนมากเขาเหล่านั้นไม่ได้ทำตามคำสั่งของพระเจ้าที่ตรัสว่า “จงไปและสั่งสอนให้ปวงชนกลับใจใหม่” แทนที่เขาจะไปประกาศพระกิตติคุณตักเตือนคนที่ยังไม่ได้เชื่อและกลับใจเสียใหม่ เขากลับไปหาคนที่เชื่ออย่างถูกต้องแล้ว ชักชวนคนเหล่านั้นให้เชื่อตามเขาโดยกล่าวว่า ความเชื่อที่คนเหล่านั้นมีอยู่ก่อนนั้นเป็นความเชื่อที่ผิด จะต้องกลับใจใหม่ โดยเหตุนี้ จึงทำให้คริสเตียนและคริสตจักรต่าง ๆ วุ่นวายและแบ่งแยกกัน สิ่งเหล่านี้ล้วนแต่เป็นการกระทำของมารทั้งสิ้น

สี่ ดังได้กล่าวแล้วในตอนต้น “ผู้พยากรณ์” เป็นผู้ที่พูดแทนพระเจ้า แนะนำสั่งสอนตามคำสั่งของพระเจ้า การกระทำของเขาทุกอย่างก็เพื่อพระเจ้าทั้งสิ้น แต่เนื่องจาก “ผู้พยากรณ์เท็จ” มิได้แนะนำสั่งสอนเพื่อพระเจ้า เขาเพียงแต่อ้างนามของพระเจ้าเป็นเครื่องมือทำงานเท่านั้น ทุกสิ่งทุกอย่างที่เขากระทำจึงทำเพื่อตัวเอง การที่เขาออกไปแนะนำสั่งสอนอาจเกิดจากการรักพระเจ้าอย่างแท้จริง แต่เพราะเห็นแก่สินจ้างรางวัล เห็นแก่เกียรติยศชื่อเสียง เห็นแก่ผลประโยชน์ได้บางอย่าง เมื่อเขาทำเพื่อตัวเอง เขาก็กล้าทำในสิ่งที่ขัดต่อน้ำพระทัยของพระเจ้า โดยไม่คำนึงว่า คนอื่นจะพินาศเพราะเขา

4-9 กล่าวถึงความพินาศของพวก “ผู้พยากรณ์เท็จ” ที่บังอาจอ้างพระนามของพระองค์ทำให้คนอื่นหลงผิดไป บางทีเขาเหล่านั้นอาจคิดว่าตนก็ได้รับเชื่อเป็นคริสเตียนแล้ว การกระทำเช่นนี้คงไม่ทำให้เขาถึงกับต้องพินาศ แต่ข้อ 4 กล่าวว่า พระเจ้าไม่ทรงยกเว้นผู้ใดที่ได้ทำบาป พระเจ้าทรงลงโทษแม้กระทั่งทูตสวรรค์ มนุษย์ในสมัยก่อนเช่นในสมัยโนอาห์เมืองสโดม และกะโมรา ที่ได้ประพฤติอธรรม พระเจ้าทรงทำลายทั้งสิ้น ผู้พยากรณ์เท็จไม่เพียงแต่นำความพินาศมาสู่ตัวเองเท่านั้น เขายังนำความพินาศสู่ผู้อื่นด้วย พระเจ้าก็ต้องทรงลงโทษเช่นเดียวกับที่ลงโทษคนบาปเหล่านั้น

เนื่องจากในยุคสุดท้ายของโลก มีการทดลองต่าง ๆ มากมายเกิดขึ้น ทั้งจากคำสอนที่ผิด ๆ ของผู้พยากรณ์เท็จ และการทดลองอย่างอื่น คริสเตียนทุกคนจึงต้องยึดมั่นในพระเจ้า เข้าใกล้ชิดกับพระเจ้ามากที่สุด อย่าอาศัยวิธีของตัวเองเพื่อเอาชนะผู้พยากรณ์เท็จเหล่านั้น หรืออวดความรู้ความสามารถกับเขา เพราะจะทำให้ท่านพลาดพลั้งหลงผิดได้แต่จงฟังพระเจ้าทุกอย่าง อธิษฐานขอกำลังจากพระองค์ อ่านพระวจนะของพระองค์เสมอพระเจ้าเท่านั้นที่ทรงสามารถเอาชนะ “ผู้พยากรณ์เท็จ” เหล่านี้ได้ “องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงทราบวิธีที่จะช่วยคนชอบธรรม ให้รอดพ้นจากการทดลองต่าง ๆ”

บทเรียนที่ 12 การเลือกผู้นำ

2 เปโตร 2:10-22

ยุคนี้จัดอยู่ในยุคแห่งวาระสุดท้ายของโลก เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นทั่วโลก ข่าวกที่ท่านได้ยินทุกวัน ย่อมเป็นเครื่องยืนยันอย่างดีว่า วันที่พระเยซูคริสต์เจ้าจะเสด็จกลับมาใกล้เข้ามาเต็มทีแล้ว คริสเตียนทุกคนจึงต้องตื่นตัวตื่นใจรอคอยการเสด็จกลับมาของพระองค์ จากบทเรียนที่ผ่านมา เราได้เรียนถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นในยุคสุดท้ายของโลก ตลอดจนถึงสิ่งซึ่งคริสเตียนจะต้องเผชิญ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คริสเตียนจะต้องเผชิญกับการทดลองต่าง ๆ ความทุกข์ยากลำบาก และคำสอนที่ผิด ๆ สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นเครื่องมือที่พญามารใช้ในการทำลายความเชื่ออันแท้จริงของคริสเตียน

พญามารทราบว่าการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์ยังใกล้เข้ามาเพียงใด วาระสุดท้ายของมันก็ยิ่งใกล้เข้ามาเพียงนั้น มันจึงใช้เวลาที่เหลืออยู่เพียงเล็กน้อย พยายามหลอกลวงทำลายความเชื่อของคริสเตียน ให้คริสเตียนหลงผิดและติดตามมันไป เครื่องมือที่พญามารใช้หลอกลวงคริสเตียนแบ่งออกเป็นสองชนิดคือ ชนิดแรก พญามารอาศัยสิ่งภายนอก เช่นการชมเชยรางวัล ความทุกข์ลำบาก และโลกที่เต็มไปด้วยสิ่งชั่วร้ายหรือคนที่ไม่เป็นคริสเตียนเป็นต้น ชนิดที่สอง พญามารใช้คนในวงการคริสเตียน หรือคนภายในคริสตจักรของเรา ดังเช่น “ผู้พยากรณ์เท็จ” ที่เราได้ศึกษาเมื่ออาทิตย์ที่แล้ว จะเห็นได้ว่า การคุกคามของพญามารเพิ่มความน่ากลัวและอันตรายขึ้นตามลำดับ จากวงการภายนอกเข้าสู่วงการภายในของคริสเตียน ฉะนั้นเราทุกคนต้องระมัดระวังให้ดี อย่าให้ศัตรูหลอกลวงได้และจงระวังให้ดี เกือบกว่าเราเองจะกลายเป็นเครื่องมือของพญามารโดยไม่รู้ตัว

10-12 นอกจากเดือนคริสเตียนให้ระวังผู้พยากรณ์เท็จแล้ว เปโตรยังเตือนให้ระวังเหล่าผู้นำ ในวงการคริสเตียนที่ประพฤติตามเนื้อหนัง ไม่ว่าจะในวงการราชการ ในโรงเรียนสมาคม คณะ หรือครอบครัว “ผู้นำ” เป็นคนสำคัญมาก หากประเทศชาติใดได้ผู้นำที่ดีประเทศชาตินั้นก็เจริญก้าวหน้า หากสมาคมมีผู้นำที่ดี ก็จะทำให้สมาคมมีชีวิตชีวา มีความสามัคคีธรรม หากครอบครัวมีผู้นำที่ดี ก็จะเป็นครอบครัวที่เต็มไปด้วยความสุข คริสตจักรก็เช่นเดียวกัน ย่อมต้องการผู้นำที่ดีมาช่วยงานของพระเจ้า เพื่อให้กิจการเจริญก้าวหน้า ฉะนั้นหากมีการเลือกผู้นำในคริสตจักรหรือในคณะอนุชนของท่าน จึงต้องเลือกด้วยความระมัดระวัง หากท่านเลือกผิด มองแต่บุคลิกลักษณะภายนอกเท่านั้น ไม่มองให้ลึกซึ้งเข้าไปในชีวิตฝ่ายวิญญาณจิตของเขา ท่านอาจจะเสียใจและลำบากใจภายหลัง เพราะนอกจากไม่ช่วยงานของพระเจ้าให้เจริญก้าวหน้าแล้ว ผู้นำชนิดนี้ยังทำลายความเชื่อของคนอื่นทำลายงานของพระองค์ด้วย

เป็นที่น่าเสียสยเหลือเกิน ที่คริสเตียนปัจจุบันมากมายได้เลือกผู้นำที่ผิด เพราะเขามองแต่ภายนอก มองแต่ฐานะ ตำแหน่งผู้นำดังกล่าวนี้ เป็นคริสเตียนเพียงแต่ในนาม แท้จริงเขายังไม่ได้กลับใจ บังเกิดใหม่เขายังคงประพฤติตาม ความต้องการของฝ่ายเนื้อหนัง ทำตัวเด่นในทางสังคม สมองของเขา เต็มไปด้วยความคิดที่ชั่วช้าเลวทรามเปโตรเปรียบคนเหล่านี้ว่า “เหมือนสัตว์เดรัจฉานที่ปราศจากความคิด” เขาอาจนึกว่าเขาเป็นคนสำคัญ เขาเป็นผู้ใหญ่ในคณะของเขา แต่พระเจ้าทรงมองเห็นเขาเป็นคนไร้ค่า ที่เกิดมารังแต่จะถูกจับฆ่าตายเสียเปล่า

การประพฤติชั่วอย่างหนึ่งที่ผู้นำเหล่านี้ชอบกระทำอยู่เสมอ คือการยุยงเสริมคริสเตียนให้แตกแยกความสามัคคีกัน เขาหมิ่นประมาทต่อผู้ใหญ่ที่มีอำนาจ ประพฤติตามอำเภอใจ ไม่ระมัดระวัง ในการที่จะบริการผู้ใหญ่ เขานึกว่าตนเองฉลาด เป็นคนทันสมัยจึงพยายามใช้ความคิดสมัยใหม่ ตามแบบชาวโลกมาบริหารงานในคณะอนุชนของเขา แต่เมื่อได้รับการตักเตือนแนะนำจากผู้อาวุโส แทนที่จะเคารพเชื่อฟัง หรือนำไปคิดพิจารณาเขากลับโต้ตอบด้วยคำพูดที่ไม่สุภาพ เต็มไปด้วยความเย่อหยิ่ง อวดดี และการกระทำของเขาทำให้เกิดรอยร้าวขึ้นในคริสตจักร เกิดการโต้เถียงกันระหว่างผู้ปกครอง และมีคนanyakเกิดการกินแหนงแคลงใจกันในกลุ่มอนุชน คนที่มีจิตใจโลเล ไม่มีความเชื่อที่แข็งแกร่งในพระเจ้า ก็ปฏิบัติตามคำยุยงของเขาและพบกับความพินาศ

13-16 คริสเตียนทุกคนต้องระวังผู้นำชนิดนี้ให้ดี อย่าให้มีขึ้นในคริสตจักร หรือในคณะอนุชนของท่านเป็นอันขาด เพราะเขาเป็นลูกแห่งความแข่งสาป เขาจะนำความแข่งสาปมาสู่คณะของท่าน จะพาท่านไปสู่ความหายนะ แต่ท่านก็ไม่ควรใช้คำพูดหยาบคาย หรือคำพูดที่รุนแรงใด ๆ ต่อผู้นำเหล่านี้ แม้ท่านจะไม่พอใจเขามากมายเพียงใดก็ตาม เพราะแม้แต่ทูตสวรรค์ก็ยังไม่กล้ากล่าวคำหยาบคายต่อพญามาร (ดู ยูดา.9) จงปล่อยให้เป็นที่ของพระเจ้าที่จะลงโทษเขา “เขาจะพินาศในการชั่วร้ายของตัวเอง” ทางแก้ของท่านก็คือ จงอธิษฐานเพื่อเขา ขอพระเจ้าทรงคลอใจให้เขากลับใจเสียใหม่อย่างแท้จริง ทางที่ดีที่สุดจงทำตามสุภาษิตที่ว่า “กันดีกว่าแก้” เมื่อมีการเลือกผู้นำ จงพิจารณาไตร่ตรองให้ดีเสียก่อน

17-19 “คนเหล่านี้เป็นบ่อที่ไร้น้ำ” ดูจากภายนอก เขาเต็มไปด้วยความสามารถ เต็มไปด้วยปัญญา เต็มไปด้วยความรัก ท่านอาจจะหวังพึ่งเขา หวังความช่วยเหลือเขา แต่อย่าพยายามเลย หากท่านใกล้ชิดกับเขาจริง ๆ ท่านจะทราบว่าเขาเป็นคน “หน้าซื่อใจคด” เพราะเขาเป็นเหมือนอูโมงก์ฝั่งศพ ซึ่งฉาบด้วยปูนขาว ช้างนอกดูงดงาม แต่ข้างในเต็มไปด้วยกระดูกคนตายและสิ่งโสโครกสารพัด (ดู มัทธิว. 23:27) เขาไม่สามารถช่วยท่านให้ดีขึ้น หรือเจริญฝ่ายวิญญาณจิต มีแต่ทำให้ท่านอ่อนแอลงทุกวัน หากท่านมีปัญหาทางจิตใจมีความทุกข์ยากลำบาก จงอย่าไปปรึกษากับเขา เพราะบ่อน้ำที่ท่านเห็นนั้น ไม่น้ำสะอาดแม้แต่หยดเดียว ที่จะแก้ความกระหายของท่านได้

“เขาเป็นหมอกที่ถูกพายุพัดไป” ผู้นำชนิดนี้มีคุณสมบัติเด่นอยู่ประการหนึ่ง คือเป็นพุดแก่ง คำพุดของเขาเต็มไปด้วยสำนวนโวหาร เต็มไปด้วยวิทยาการ เพราะคำพุดของเขานั้นเอง หลายคนจึงได้ ถูกล้อลวงให้หลงผิดไป

เขาอาจสัญญาว่าจะนำคณะของท่าน คริสตจักรของท่าน ไปสู่ความเจริญก้าวหน้าเสนอ โครงการหลายอย่างล้วนแต่วิจิตรตระการตา น่าเสียดาย จนบางครั้งท่านอดที่จะชมเชยและเคลิบเคลิ้ม ไม่ได้ แต่เขาเป็นเหมือนหมอกที่จางหายไปอย่างง่ายดาย เขาเป็นคนที่เปลี่ยนแปลงได้ง่ายที่สุด และ ไม่ได้ปฏิบัติตามคำพุดของเขา ผู้นำชนิดที่ดีแต่ปาก ท่านจะพบมากในวงการคริสเตียนปัจจุบัน เมื่อท่าน ได้มองเห็นภาพคนเหล่านั้นแล้ว จงนึกถึงตัวเองด้วยว่า เราเป็นคน “ดีแต่ปาก” หรือเปล่า เราเป็นคนที่พุดจริง ทำจริง รักษาคำมั่นสัญญาหรือเปล่า หรือคำพุดของเราเป็นเหมือนหมอกที่ปรากฏอยู่ประเดี๋ยวหนึ่ง แล้วก็จางหายไปอย่างไม่มีความหาย

คุณสมบัติของผู้นำที่สำคัญที่สุดประการหนึ่ง ในวงการคริสเตียนของเรา คือผู้นำเองจะต้องเป็นผู้ที่รู้จักพระเยซูคริสต์ และต้อนรับพระเยซูคริสต์ เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดส่วนตัวอย่างแท้จริงของเขา จุดประสงค์ที่แท้จริงในการสร้างคริสตจักร ตั้งคณะอนุชน ก็เพื่อนมัสการ เพื่อเป็นแหล่งประกาศพระกิตติคุณ เพื่อเป็นแหล่งให้คนรู้จักพระเจ้า เพื่อความสามัคคีธรรม เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในพระเจ้า คนที่เป็นผู้นำนอกจากมีคุณสมบัติภายนอกเป็นที่พอใจของคนอื่นแล้ว เขายังต้องเป็นคนที่พระเจ้าทรงพอพระทัย เป็นผู้ที่ได้รับชีวิตใหม่จากพระองค์ เพื่อเขาจะสามารถนำคนอื่นมาเข้าใกล้พระเจ้า และรับชีวิตใหม่จากพระองค์ด้วย การที่จะนำคนมาเชื่อพระเยซูคริสต์ ผู้นำเองต้องมีประสบการณ์ในเรื่องความรอดมาก่อน จึงจะสามารถแนะนำให้คนอื่นรับความรอดได้

20-22 นักโทษที่ศาลพิจารณาลงโทษหนัก คือโทษที่กระทำผิดโดยเจตนา คือรู้ว่าผิด แต่ตั้งใจไปกระทำ ผู้นำที่กล่าวมาแล้วข้างต้นนี้ส่วนมากเคยได้รับการอบรม เคยได้ฟังเรื่องเกี่ยวกับความรอดมาแล้ว เขาอาจจะมิชื่อว่าเป็นคริสเตียนตั้งแต่ยังเด็กแต่ว่าเขายังคงเป็นทาสของความชั่ว ยังไม่ได้ความรอด คนเหล่านี้พระเจ้าจะพิพากษาลงโทษอย่างหนัก

คนอีกจำพวกหนึ่ง คือผู้ที่เคยเชื่อและรักพระเจ้าในตอนต้น และเมื่อเวลาผ่านไปเขาได้คลุกคลีกับฝ่ายโลก คลุกคลีกับความชั่ว ความรักก็ค่อยเสื่อมคลายไป จนเยือกเย็นเฉื่อยชา และเขาก็ละทิ้งพระเจ้าในที่สุด คนชนิดนี้ไปโตรกล่าวว่ “เบื้องปลายของเขาก็ชั่วยิ่งกว่าเบื้องต้น” เขาเปรียบเหมือน” สุกรที่ได้รับชำระล้างให้สะอาด แต่แล้วกลับไปคลุกกับโคลนตมอีก” ในทางตรงกันข้าม จะเป็นสิ่งประเสริฐที่สุด หากสำนึกตัวว่าสกปรกโสम्मแล้ว ได้หลงห่างจากพระเจ้า ลืมพระเจ้าไปชั่วระยะเวลาหนึ่ง แล้วกลับใจใหม่ออกจากความสกปรกความมิดนั้น เข้ามาหาความบริสุทธิ์ ความสว่างในพระคริสต์ ถ้าทำดังนั้น เบื้องปลายจะประเสริฐยิ่งกว่าเบื้องต้น

สรุปแล้ว หากท่านเลือกผู้นำในคณะของท่าน จงอย่ามองเพียงแค่บุคลิกลักษณะและคุณสมบัติภายนอกเป็นหลักเท่านั้น แต่จงพิจารณาให้ลึกซึ้งถึงชีวิตฝ่ายวิญญาณของเขาด้วย ในยุคสุดท้ายของโลก ที่เต็มไปด้วยการทดลอง ความทุกข์ลำบาก และคำสอนต่าง ๆ ที่ผิดจากความจริง เราต้องการผู้นำที่ดี ที่รักพระเจ้า และที่เข้มแข็งฝ่ายวิญญาณจิต มาช่วยดำเนินงานของพระเจ้า พระเยซูคริสต์ทรงเป็นผู้นำที่ดี ที่สุดของเรา ฉะนั้นผู้นำที่ดีย่อมดำเนินตามแบบอย่างของพระเยซูคริสต์

บทเรียนที่ 13 เมื่อพระเยซูคริสต์เจ้าเสด็จกลับมา

2 เปโตร 3:1-18

1,2 ในบทสุดท้ายของพระธรรมเล่มนี้ เปโตรได้ใช้คำว่า “คุณก่อนพวกที่รัก” หลายครั้ง เราใช้คำว่า “ที่รัก” กับคนที่เรารักอย่างแท้จริงเท่านั้น เช่นเวลาเขียนจดหมายถึงพี่น้อง เราอาจจะเขียนว่า “คุณพี่ที่รัก” หรือเมื่อเราเขียนถึงเพื่อนเราก็อ้างขึ้นต้นด้วยคำว่า “เพื่อนที่รัก” เหล่านี้เป็นต้น สิ่งที่น่าสนใจเกี่ยวกับคำว่า “พวกที่รัก” ของเปโตรคือเปโตรมิได้ใช้คำว่า “พวกที่รัก” เป็นเพียงคำขึ้นต้นหรือคำทักทายเท่านั้น แต่เปโตรมีใจรัก ใจเป็นห่วงต่อคริสเตียนทุกคนอย่างแท้จริง เปโตรรู้สึกว่าคุณคนที่ได้กลับใจบังเกิดใหม่แล้วในพระเยซูคริสต์ เป็นที่น่ารักสำหรับท่านจริง ๆ ความรู้สึกชนิดนี้ควรจะมียู่ในจิตใจของคริสเตียนทุกคน เราอาจทักทายคนได้อย่างไม่ลำบากเลยว่า “คุณที่รัก” แต่เรารักเขาดังคำทักทายของเราหรือเปล่า พระเยซูทรงทราบถึงข้อบกพร่องและจุดอ่อนของคริสเตียนทุกคน ก่อนที่พระองค์จะเสด็จกลับสู่สวรรค์ พระองค์จึงประทานพระบัญญัติใหม่ให้เราทุกคน เพื่อให้เรา “รักซึ่งกันและกัน” (ยอห์น. 13:34) ความรักที่กล่าวนี้มีใช่ความรักที่พูดแต่ปาก แต่เป็นความรักที่ออกจากน้ำใสใจจริงของเรา เป็นความรักที่ไม่เลือกหน้า ไม่แบ่งชั้นวรรณะ ไม่แบ่งผิวหรือภาษา เป็นความรักที่แท้จริงซึ่งเราได้รับจากพระเจ้า

3-7 เปโตรได้แสดงความรักในการห่วงใยคริสเตียนทุกคน โดยการแนะนำ ตักเตือนให้คริสเตียนรอคอยการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์ ด้วยความระมัดระวัง เพราะในวาระสิ้นสุดของโลก จะมีผู้พยากรณ์เท็จเกิดขึ้น จะมีผู้นำซึ่งเป็นเครื่องมือของมาร นำคนอื่นไปสู่ความพินาศ ดังที่เราได้เรียนมาแล้ว เปโตรได้เตือนให้คริสเตียนระวังคนอีกกลุ่มหนึ่ง ซึ่งไม่เชื่อในการเสด็จกลับมาครั้งที่สองพระเยซูคริสต์ ไม่เป็นการแปลกอะไรสำหรับคนที่ไม่ใช่คริสเตียน ที่ไม่เชื่อในการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์ ไม่เป็นการแปลกอะไรสำหรับคนที่ไม่ใช่คริสเตียน ที่ไม่เชื่อในการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์ แต่นิกายหรือคณะเหล่านี้เป็นอันตรายต่อความเชื่อของคริสเตียนทั่วไปอย่างยิ่ง เพราะนอกจากเขาเองไม่เชื่อแล้วเขายังพยายามแพร่คำสอนของเขา ไปสู่คริสเตียนคนอื่น ๆ ทำให้ความเชื่อของคนอื่นไขว้เขวไปด้วย

เพื่อจะเพิ่มเติมความเชื่อของท่าน และช่วยหนุนน้ำใจคนอื่นให้มีความเชื่อแข็งแรงขึ้น ท่านต้องอ่านพระวจนะของพระเจ้าเสมอ และยึดมั่นในคำมั่นสัญญาของพระองค์เฉพาะในพระคริสตธรรมใหม่เท่านั้น มี 218 ข้อที่กล่าวถึงการเสด็จกลับมาของพระองค์พระเยซูคริสต์เองก็ทรงสัญญาอย่างมั่นคงแข็งแรงว่า พระองค์จะเสด็จมา และครั้งสุดท้ายเมื่อพระเยซูคริสต์เสด็จขึ้นสู่สวรรค์ หุตสวรรค์ก็ยืนยันว่า พระองค์จะเสด็จกลับมาอีก (กิจการ.1:10,11)

บางคนอาจจะถามท่านดังข้อ 4 ว่า “พระเยซูคริสต์สัญญาว่าจะเสด็จมาในเร็ววันแต่แม้กระทั่งบัดนี้ เป็นเวลาร่วมสองพันปีแล้ว ทำไมพระองค์ยังไม่เสด็จมา” คำตอบสำหรับคำถามนี้ ท่านจะพบในข้อ 8, 9

8-10 มีเหตุสองประการด้วยกัน ที่พระเยซูคริสต์ยังไม่เสด็จมา

ประการแรก เกี่ยวกับเวลาของพระองค์ซึ่งแตกต่างกับเวลาของมนุษย์ ข้อ 8 กล่าวว่า “วันเดียวของพระเจ้าเหมือนพันปี และพันปีก็เหมือนวันเดียว” ตัวเลขที่กล่าวนี้ไม่ใช่อัตราเปรียบเทียบแน่นอนระหว่างวันของพระเจ้ายกกับของมนุษย์ ดังที่เราเปรียบเทียบเงินตราของต่างประเทศเช่น 1 ดอลลาร์อเมริกันเท่ากับเงินไทย 20 บาท หมายความว่าวันเดียวของพระเจ้ายาวเท่ากับหนึ่งพันปีของมนุษย์เสมอไป ฉะนั้นการที่พระเยซูคริสต์ตรัสว่า พระองค์จะเสด็จมาในเร็ววัน ความเร็วหรือช้าเพียงใดของพระองค์ เรามิอาจทราบได้แต่พระองค์ทรงเตือนให้คริสเตียนรอคอยการเสด็จมาของพระองค์ทุกขณะ “เหตุฉะนั้นจงเฝ้าอธิษฐานอยู่ตลอดเวลา เพื่อท่านทั้งหลายจะพ้นเหตุการณ์ทั้งปวง ซึ่งจะบังเกิดมานั้น และจะยืนอยู่ต่อหน้าบุตรมนุษย์ได้” (ลูกา.21:36) และข้อ 10 ในบทนี้กล่าวว่า “วันขององค์พระผู้เป็นเจ้าคงจะมาเหมือนอย่างขโมยคอดมา” ที่เราเชื่อว่าการเสด็จกลับมาเข้ามาใกล้แล้วก็โดยคำพยากรณ์ของพระเยซูคริสต์เอง พระองค์ได้ตรัสสอนคำอุปมาว่า “จงดูต้นมะเดื่อเทศและต้นไม้ทั้งปวงเกิด เมื่อผลิใบออกแล้ว ท่านทั้งหลายก็เห็นและรู้อยู่เองว่า ฤดูร้อนจะถึงแล้ว เช่นนั้นแหละ เมื่อท่านทั้งหลายเห็นเหตุการณ์ทั้งปวงนั้นบังเกิดมา จงรู้ว่าแผ่นดินของพระเจ้าใกล้จะถึงแล้ว” (ลูกา.21:29-31)

คำว่า “วันเดียวของพระเจ้ายกก็เหมือนพันปี” ทำให้เราเห็นถึงความกระตือรือร้นของพระเยซูคริสต์ ที่ทรงประสงค์จะเสด็จมาให้เร็วที่สุดที่จะเร็วได้ หากท่านนอนป่วยอยู่ในโรงพยาบาล ท่านจะรู้สึกวุ่นวายและเวลาช่างผ่านไปอย่างเชื่องช้าเหลือเกิน หนึ่งวันที่นอนอยู่ในโรงพยาบาลก็เหมือนกับหนึ่งปี หมายความว่า ท่านออกจากโรงพยาบาลเร็วที่สุดเท่าที่จะเร็วได้ ความต้องการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์ ก็เปรียบเสมือนต้องรอคอยหนึ่งพันปี จะเห็นได้ว่า พระองค์มิได้ทรงเฉื่อยชา ความต้องการเสด็จมาของพระองค์มีมากกว่าเราต้องการให้พระองค์รีบเสด็จมาเสียอีก

ประการที่สอง พระเยซูคริสต์ทรงประสงค์ที่จะเสด็จกลับมาให้เร็วที่สุด แต่พระองค์ต้องอดกลั้นพระทัยไว้ ไม่อาจจะเสด็จมาเมื่อสมัยหนึ่งพันปีก่อน หรือในวันนี้ได้เพราะพระองค์ทรงเห็นแก่คนทั้งหลายที่ยังไม่ได้กลับใจใหม่ พระองค์ไม่ทรงประสงค์จะให้คนหนึ่งคนใดพินาศ แต่ทรงปรารถนาจะให้คนทั้งปวงกลับใจเสียใหม่ พระองค์ทรงอดกลั้นพระทัยเพื่อให้คนเหล่านั้นมีโอกาสได้ยินพระกิตติคุณ และกลับใจใหม่ต้อนรับเอาพระองค์เป็นพระผู้ช่วยให้รอด แต่เขาจะได้ยินพระกิตติคุณของพระองค์จากผู้ใด นี่เป็นโอกาสที่คริสเตียนทุกคนควรจะได้ทำงานเพื่อพระองค์ เป็นพยานเพื่อพระองค์เต็มกำลัง จงเร่งทำงานเพื่อพระองค์เมื่อยังมีโอกาสอยู่

11-13 การเสด็จมาครั้งแรกของพระเยซูคริสต์ แตกต่างกับครั้งที่สองมาก เมื่อพระองค์เสด็จมาครั้งแรก (1) มีทูตสวรรค์ร้องเพลงอย่างไรเพราะอ่อนหวานในเวลากลางคืน (2) มีน้อยคนที่รู้ว่าพระเยซูคริสต์ได้เสด็จมาบังเกิดแล้วในคืนนั้น นอกจากโยเซฟและมารีย์แล้วมีคนเลี้ยงแกะเท่านั้น (3) พระองค์เสด็จมาบังเกิดรับสภาพเป็นมนุษย์ (4) พระองค์เสด็จมาในฐานะคนยากจน ต่ำต้อย ไม่มีแม่กระทั่งเตียงหรือเปล สำหรับเป็นที่บรรทมของพระองค์ (5) พระองค์เสด็จมาในฐานะพระผู้ช่วยยี่ห้อดของโลก

เมื่อพระองค์เสด็จมาครั้งที่สอง (1) พระองค์จะมีได้เสด็จมาอย่างเงียบ ๆ ไม่มีทูตสวรรค์ร้องเพลงอย่างอ่อนหวาน ดังคืนที่พระองค์ประสูติ แต่พระองค์จะเสด็จมาด้วยเสียงกู่ก้อง ด้วยสำเนียงของเทพบิดร ด้วยเสียงแตรสังข์ของพระเจ้า (1 เซสโลนิคา.4:16; 2 เปโตร 3:10) (2) ทุกคนจะเห็นพระเยซูเสด็จมา (วิวรณ์.1:7) (3) พระองค์จะเสด็จมาจากสวรรค์โดยตรง ในร่างของพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ (4) พระองค์จะเสด็จมาด้วยฤทธานุภาพและสง่าราศี มิใช่ในฐานะคนต่ำต้อย (5) พระองค์จะเสด็จมาพิพากษามนุษย์ทุกคน (2 ทิโมธี.4:1) มิใช่เสด็จมาในฐานะพระผู้ไถ่อีกต่อไป

เมื่อพระองค์เสด็จมา สิ่งที่พระองค์จะทรงกระทำได้แก่

ก. ใช้ไฟอันร้อนยิ่งล้างผลาญท้องฟ้า อากาศ และทุกสิ่งทุกอย่างที่มีอยู่ในโลกให้ละลายหายไป (ดู ข้อ 10, 12) ความร้อนแรงนำกล้วของไฟจะเป็นอย่างไร เราพอจะนึกได้จากข้อความที่ว่า “ท้องฟ้า อากาศ จะล่องไปด้วยเสียงอันดังสนั่น และโลกธาตุจะละลายไปด้วยไฟอันร้อนยิ่ง”

ข. ก่อนที่พระองค์จะทำลายโลกด้วยไฟ พระองค์จะทรงรับคริสเตียนทุกคนที่เชื่อและต้อนรับพระองค์เป็นพระผู้ช่วยยี่ห้อดของเขา ขึ้นไปอยู่ใน “ท้องฟ้า อากาศใหม่และแผ่นดินโลกใหม่” ซึ่งพระองค์ได้ทรงเตรียมไว้แล้ว สำหรับเป็นที่อยู่ของคนชอบธรรม (ดู ข้อ 31)

ค. พระองค์จะทรงเปิดสมุดทะเบียนประจำชีพ และพิพากษาทุกคนตามที่เขาได้ประพฤติ (วิวรณ์.20:11-13)

14-18 เมื่อทราบเหตุการณ์ต่าง ๆ และจุดประสงค์ของการที่พระเยซูคริสต์จะเสด็จมาครั้งที่สองแล้ว คนที่ยังมิได้กลับใจใหม่ ควรรีบฉวยโอกาสซึ่งพระองค์ประทานให้นี้กลับใจเสียใหม่ และต้อนรับพระองค์เป็นพระผู้ช่วยยี่ห้อด เพื่อจะได้หลีกเลี่ยงจากความทุกข์ทรมานและความน่ากลัว ที่จะเกิดขึ้นในวันที่พระองค์เสด็จมา

ผู้ที่กลับใจบังเกิดใหม่เป็นคริสเตียนแล้ว ก็จงระวังให้ดี ด้วยยุคสิ้นสุดของโลกมีการทดลองมากมายหลายอย่าง ทั้งภายนอกและภายในคริสตจักร จงระวังคำสอนที่ผิด ๆ ซึ่งจะนำท่านไปสู่ความพินาศ จงอยู่ใกล้ชิดกับพระเจ้าให้มากที่สุด โดยการอ่านพระคำของพระองค์ และอธิษฐานขอให้ความเชื่อของท่านแข็งแรงยิ่งขึ้น และขอให้ชีวิตฝ่ายวิญญาณจิตของท่านเจริญเติบโตและเข้มแข็งขึ้นทุกวัน ยิ่งกว่านั้นเมื่อท่านพบการทดลองและความทุกข์ยากลำบาก แทนที่จะเศร้าโศกเสียใจ จงสรรเสริญพระ

เจ้าด้วยเสียงเพลง ด้วยคำพยาน ด้วยการประพาดิ ท่านจึงจะสามารถชนะการทดลองและอุปสรรคทั้งปวงได้ เมื่อเปโตรถูกขังอยู่ในคุก เปโตรร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้า ประตูก็เปิดออก โศครวนก็หลุดจากมือและเท้าของท่าน เมื่อชนชาติอิสราเอลสรรเสริญพระเจ้าด้วยเสียงอันดังทำให้กำแพงเมืองเยรีโฮพังลง จงสดุดิพระองค์ตลอดไปจนกว่าพระองค์จะเสด็จมา “จงมีใจร่าเริงยินดีเสมอ จงอธิษฐานเสมออย่าเว้น จงขอบพระคุณสำหรับทุกสิ่ง เพราะนี่แหละเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้า ปรากฏในพระเยซูคริสต์เพื่อท่านทั้งหลาย (1 เธสะโลนิกา.5:16-18).